

สภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ในเขตกรุงเทพมหานคร

INTERNET USING SITUATIONS AND PROBLEMS IN COLLEGES OF
VOCATIONAL EDUCATION BANGKOK UNDER
VOCATIONAL EDUCATION COMMISSION

โสภณ ทองดำ
SOPHON THONGDAM

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์)
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2549

ISBN 974-15-2138-3

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

สภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ในเขตกรุงเทพมหานคร

INTERNET USING SITUATIONS AND PROBLEMS IN COLLEGES OF
VOCATIONAL EDUCATION BANGKOK UNDER
VOCATIONAL EDUCATION COMMISSION

โสภณ ทองดำ
SOPHON THONGDAM

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... **63291**
วัน,เดือน,ปี..... **25 ส.ค. 2549**

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์)
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2549

ISBN 974-15-2138-3

**INTERNET USING SITUATIONS AND PROBLEMS IN COLLEGES OF
VOCATIONAL EDUCATION BANGKOK UNDER
VOCATIONAL EDUCATION COMMISSION**

SOPHON THONGDAM

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIRMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE IN SCIENCE EDUCATION (COMPUTER)
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2006

ISBN 974-15-2138-3

COPYRIGHT 2006

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

หัวข้อวิทยานิพนธ์	สภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
นักศึกษา	ว่าที่ร้อยตรีโสภณ ทองคำ
รหัสประจำตัวนักศึกษา	47065503
ปริญญา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การศึกษาวิทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์)
พ.ศ.	2549
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ผศ.พีระวุฒิ สุวรรณจันทร์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัย
อาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชากร คือ นักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ
อาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 8,490 คน กลุ่มตัวอย่าง
ได้มาโดยใช้เกณฑ์ตามตารางของ Krejcie and Morgan และวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น จำนวน 367 คน
แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีจำนวน 50 ข้อ โดยรับการตรวจจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน และได้รับ
การปรับปรุงเนื้อหาให้ครอบคลุมตามนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนด และนำไปทดลองใช้กับนักศึกษา
ในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา
ของ Cronbach ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 0.92 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติการ
วิเคราะห์หาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติการทดสอบ t-test
ผลการวิจัยสรุปผลดังนี้

1. สภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อ
พิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงตามลำดับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตด้วยค่าเฉลี่ยจากมากไปหา
น้อยได้ดังนี้ อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ 1. ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต 2. ด้าน
ปัจจัยสนับสนุนให้ใช้งานอินเทอร์เน็ต และอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ 1. ด้านการเรียนรู้
ทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ต 2. ด้านบริการอินเทอร์เน็ตที่ใช้เป็นประจำ 3. ด้านการใช้งาน
อินเทอร์เน็ตด้านการเรียน

2. ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตด้วยค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ 1. ด้านช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต 2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต 3. ด้านนโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต 4. ด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต 5. ด้านทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต

3. นักศึกษาเพศชายกับนักศึกษาเพศหญิง มีปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตโดยรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีความแตกต่างกันเพียงด้านเดียว คือ ด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นักศึกษาประเภทวิชาอุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ กับประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ มีปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีความแตกต่างกันเพียงด้านเดียว คือ ด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Thesis Title	Internet Using Situations and Problems in Colleges of Vocational Education Bangkok Under Vocational Education Commission
Student	Acting Second Lieutenant Sophon Thongdam
Student ID	47065503
Degree	Master of Science
Programme	Science Education (Computer)
Year	2006
Thesis Advisor	Assistant Professor Doctor Lertlak Klinhom
Thesis Co-Advisor	Assistant Professor Peerawut Suwanjan

ABSTRACT

The purposes of this research were to study and compare the situations and the problems of student in colleges of vocational education Bangkok under vocational education commission.

Populations were 8,490 second year students in colleges of vocational education Bangkok. The samples comprised of 367 students in 2/2548 semester. They were selected by stratified random sampling. The questionnaire examined by 3 specialists, It consisted of 50 questions and was improved the content to cover the definitions. It was completely test with 50 students in colleges of vocational education Bangkok for finding the value of the reliability by calculating the alpha coefficient of Cronbach. The reliability of the questionnaires was 0.95. The data analysis used the statistics to analyze in order to find the frequencies, percentage, means, standard deviation and t-test. The results of the study were the following :

1. The total situations of students in using internet was at the moderate level, when considering in aspects according to the order of the situations in using internet. The means ranged from high to low levels. The high level aspects were 1) the objective of using the internet and 2) the factors supporting the use of the internet. The moderate level aspects comprised of (1) leaning skills in using the internet, (2) the internet service, and (3) using the internet in studying.

2. The problem of students in using the internet were at the high level as a whole and each aspect, ranging the mean value from high to low levels as followed : (1) the period of using the internet, (2) the facilities in using the internet, (3) the policy supporting and servicing the internet, (4) the internet access, and (5) the skills and knowledge of using the internet.

3. The same situations and problem in using the internet of the male students and female students were not different aspects, the only different aspects was the internet access in using the internet, as significance in statistics level 0.05.

4. The situations and problem in using the internet of the vocational certificate students and diploma vocation certificate students were not different as a whole and in every aspect, as significance in statistics level 0.05.

5. The kind industrial/information/ textiles students and commercial/business students levels has the same situations and problem in using the internet were not different aspects, The only different aspects was the internet access in using the internet, as significance in statistics level 0.05.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากการได้รับความอนุเคราะห์จาก ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และ ผศ.พีระวุฒิ สุวรรณจันทร์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำให้ความช่วยเหลือ ตรวจสอบ แก้ไขจุดบกพร่องของวิทยานิพนธ์ จนวิทยานิพนธ์สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.รวิวรรณ ชินะตระกูล, รศ.วิสุทธิสุนทรกนกพงศ์ และ ผศ.กิตติพงศ์ มะโน ที่กรุณาตรวจโครงร่าง ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะ เพื่อให้วิทยานิพนธ์สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณท่าน ผศ.ไพฑูรย์ พิมติ, อาจารย์อนันตพัฒน์ อนันตชัย, อาจารย์สุชาติ วิชาช่วย ซึ่งให้เกียรติเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีประสิทธิภาพสูงสุด

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการ หัวหน้างานวิจัย ครู อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักเรียน นักศึกษา กลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆ เพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมเรียน รุ่นพี่ และรุ่นน้อง ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจในการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ สุดท้ายที่ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูงสุดนั้น คือ บิดา มารดา ที่เป็นผู้ให้การสนับสนุนด้านการศึกษาและเป็นผู้ให้กำลังใจด้วยดีโดยตลอดมา ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และขอขอบคุณทุกๆ ท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องช่วยเหลือ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

โสภณ ทองคำ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญรูป.....	X
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 ข้อมูลทางเทคนิคระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต.....	8
2.2 แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย 2545-2549.....	9
2.3 อินเทอร์เน็ตกับการศึกษา.....	13
2.4 ประโยชน์จากการใช้งานอินเทอร์เน็ต.....	17
2.5 ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต.....	22
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	28
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	36

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลการศึกษา.....	39
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	39
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา.....	43
4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา.....	49
4.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา กลุ่มวิทยาลัยในอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครระหว่างเพศชายกับเพศหญิง.....	54
4.5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา กลุ่มวิทยาลัยในอาชีวศึกษากรุงเทพ ระหว่างระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.).....	56
4.6 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา กลุ่มวิทยาลัยในอาชีวศึกษากรุงเทพ ระหว่างประเภทวิชาอุตสาหกรรม/ สารสนเทศ/สิ่งทอ กับประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ.....	58
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	60
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	60
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	67
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	73
บรรณานุกรม.....	75
ภาคผนวก.....	78
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	79
ประวัติผู้เขียน.....	88

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 จำนวนนักศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548.....	28
3.2 เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของสภาพการใช้งาน.....	35
3.3 เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการใช้งาน.....	36
4.1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักศึกษาเป็นจำนวนและร้อยละ.....	39
4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา.....	43
4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต.....	44
4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนให้ใช้งานอินเทอร์เน็ต.....	45
4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ด้านบริการอินเทอร์เน็ตที่ใช้เป็นประจำ.....	46
4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ด้านการเรียนรู้ทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ต.....	47
4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ด้านการใช้งานอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน.....	48
4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา.....	49
4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ด้านนโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต.....	50
4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต.....	51
4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต.....	52
4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ด้านทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต.....	52

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของ ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ด้านช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต.....	53
4.14 เปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระหว่างเพศชายกับเพศหญิง.....	54
4.15 เปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระหว่างระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.).....	56
4.16 เปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระหว่างประเภทวิชา อุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ กับประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ.....	58

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1 ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต.....	9
3.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	34

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการพัฒนาของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยอัตราสูงขึ้นไปโดยไม่มีแนวโน้มจะลดลงหรือหยุดนิ่ง และกำลังเปลี่ยนโฉมหน้าสังคมไทยในหลายๆ ด้าน อาทิ เทคโนโลยีของคอมพิวเตอร์ที่มีขนาดเล็กและราคาถูกลง ทั้งยังทำงานได้รวดเร็วและมีขีดความสามารถในการประมวลผลที่สูงขึ้น ผสมกับความก้าวหน้าทางการสื่อสาร จึงส่งผลให้สามารถแลกเปลี่ยนสารสนเทศในทุกรูปแบบได้ทั่วถึงทุกแห่งของโลกในทุกเวลาที่ต้องการ (สรญา สาโรวาท. 2543 : 1) เทคโนโลยีสารสนเทศจึงมีศักยภาพอย่างมากทำให้คุณภาพชีวิตในสังคมยุคเทคโนโลยีสารสนเทศดีขึ้นอย่างมากมาย (ปาวีณา ฉ่ำกั้ง. 2546 : 1)

ในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศนี้ ข่าวสาร ข้อมูล ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินธุรกิจทุกประเภท ผู้ที่มีโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลได้เร็วและลึกกว่าจะได้เปรียบผู้ที่เข้าถึงข้อมูลได้ช้ากว่า และในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ก้าวไปอย่างไม่หยุดยั้งนั้นต้องอาศัยอุปกรณ์ ช่องทาง และเครื่องมือที่ทันสมัย นั่นก็คือ เครือข่ายคอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลข่าวสารสารสนเทศจากทั่วโลกเข้าด้วยกัน เปรียบเหมือนชุมทรัพย์ข้อมูลข่าวสารที่คนส่วนใหญ่หันมาให้ความสนใจมากขึ้น (พรวิไล สุขมาก. 2546 : 1) ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ตมีมากมายไม่ได้จำกัดเฉพาะแต่วงการธุรกิจเท่านั้น ในวงการการศึกษาอินเทอร์เน็ตยังนับเป็นแหล่งความรู้ขนาดใหญ่ให้ผู้เรียนได้ทำการค้นคว้าศึกษาวิจัยขณะที่หลายๆ ประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา ญี่ปุ่น และอังกฤษ เป็นต้น ได้มีการนำอินเทอร์เน็ตไปประยุกต์ใช้ในทางการศึกษาอย่างแพร่หลาย (ไพบุลย์ เปานิล. 2540 : 17)

เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาอย่างมาก พัฒนาการเรียนรู้ การเรียนการสอน ตลอดจนกระบวนการเรียนรู้ และการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันการศึกษา สถาบันการศึกษาจึงได้พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสนองต่อการพัฒนาการศึกษา โดยเฉพาะการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตและระบบฐานข้อมูลออนไลน์ (Online) อื่นๆ ที่มีการพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง สำหรับประเทศไทยนั้นการนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ในทางการศึกษายังประสบปัญหาต่างๆ ในหลายด้าน ทั้งนี้เพราะสาเหตุหลักๆ 3 ประการ คือ ความไม่พร้อมทางด้านอุปกรณ์ เครื่องมือในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตทั้งในแง่งบประมาณการจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็น และประสิทธิภาพของเครื่องมือ อุปสรรคทางด้านภาษาต่างประเทศที่ใช้ คือ ภาษาอังกฤษ และความไม่พร้อมของอาจารย์และนักศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำอินเทอร์เน็ตไปประยุกต์ใช้ในทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

(ไพบูลย์ เปานิล. 2540 : 17)

ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2538 เป็นต้นมา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้พัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงาน และการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระบบทางไกล มีนโยบายให้สถานศึกษาทุกแห่งในสังกัด จัดให้มีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ด้านการจัดการ การจัดการเรียนการสอน การใช้ทรัพยากรร่วมกัน การค้นคว้าหาข้อมูล เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2548) [Online.] ซึ่งสถานศึกษาทุกแห่งให้ความสำคัญต่อการนำระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาใช้ สนับสนุนการดำเนินภารกิจของสถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอน โดยกำหนดเป็นนโยบายชัดเจนทั้งในลักษณะของการพัฒนาบุคลากรรองรับงบประมาณ การจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ให้เพียงพอและใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพถูกต้องแม่นยำและรวดเร็ว

กลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยสถานศึกษา 10 แห่ง แต่ละแห่งจะมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเข้ามาใช้งานแล้ว แต่จากการสังเกตการณ์ของผู้วิจัยเกี่ยวกับสภาพการใช้งานของระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในปัจจุบัน ยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร และยังไม่มีการศึกษาค้นคว้าปัญหาอย่างลึกซึ้ง เพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงแก้ไขให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นในการพัฒนาการใช้งานต่อไปให้เพียงพอสำหรับการให้บริการอย่างทั่วถึงและทันเวลา

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจมุ่งที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นข้อมูลและเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการให้บริการระบบสารสนเทศเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประเภทวิชา

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศ ระดับการศึกษา ประเภทวิชาต่างกัน จะแตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แนวคิดจากงานวิจัยของ สรญา สาโรวาท (2543 : 6) เกี่ยวกับสภาพ และปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตและอินทราเน็ตในสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตน โกสินทร์ โดยมีกรอบแนวคิด ดังนี้

1. ด้านสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ต แบ่งออกเป็น
 - 1.1 วัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต
 - 1.2 ปัจจัยสนับสนุนให้ใช้งานอินเทอร์เน็ต
 - 1.3 บริการอินเทอร์เน็ตที่ใช้เป็นประจำ
 - 1.4 การเรียนรู้ทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ต
 - 1.5 การใช้งานอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน
2. ด้านปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต แบ่งออกเป็น
 - 2.1 นโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต
 - 2.2 สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต
 - 2.3 การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต
 - 2.4 ทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต
 - 2.5 ช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 8,490 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 367 คน โดยใช้เกณฑ์ตามตารางของ Krejcie and Morgan และได้มาโดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

- 1) เพศ แบ่งเป็น เพศชาย และเพศหญิง
 - 2) ระดับการศึกษา แบ่งออกเป็น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
 - 3) ประเภทวิชา แบ่งตามกลุ่มงานสำนักนโยบายและแผน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้
 - 3.1 อุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ
 - 3.2 พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ
- 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้กำหนดความหมายของคำต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) หมายถึง การจัดการในกระบวนการดำเนินงานสารสนเทศหรือสารนิเทศในขั้นตอนต่างๆ ตั้งแต่การเสาะแสวงหา การวิเคราะห์ การจัดเก็บ การจัดการ และการเผยแพร่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ความถูกต้อง ความแม่นยำ และความรวดเร็วทันต่อการนำมาใช้ประโยชน์ (สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. 2538 : 2)
2. ระบบสารสนเทศ (Information System) หมายถึง ระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินการประมวลผลให้เป็นสารสนเทศ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต อุปกรณ์สื่อสาร เป็นต้น มาใช้ให้เกิดประโยชน์ (เลิศชาย สุธรรมพร. 2541 : 11) เพื่อสนองความต้องการสถานศึกษา
3. สารสนเทศ หมายถึง ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ต่างๆ ที่มีการบันทึกอย่างเป็นระบบตามหลักวิชาการ เพื่อนำมาเผยแพร่ และใช้ในงานต่างๆ ทุกสาขา (สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. 2538 : 2) ที่บุคลากร นักเรียนนักศึกษา สามารถนำสารสนเทศไปใช้ได้
4. อินเทอร์เน็ต หมายถึง ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ ประกอบด้วยเครือข่ายต่างๆ ที่เชื่อมโยงจากคอมพิวเตอร์หนึ่งไปอีกคอมพิวเตอร์หนึ่ง ทั่วโลก
5. นักศึกษา หมายถึง บุคคลที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548

6. สภาพการใ้ใช้งานอินเทอร์เน็ต หมายถึง การจัดการ และการกระทำการกับอินเทอร์เน็ต ในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการใ้ใช้งานอินเทอร์เน็ต ปัจจัยสนับสนุนใ้ใ้ใช้งานอินเทอร์เน็ต บริการอินเทอร์เน็ตที่ใ้เป็นประจำ การเรียนรู้ทักษะการใ้ใช้งานอินเทอร์เน็ต และการใ้ใช้งานอินเทอร์เน็ต ด้านการเรียน

6.1 วัตถุประสงค์ในการใ้ใช้งานอินเทอร์เน็ต หมายถึง เป้าหมาย จุดมุ่งหมาย ความต้องการหรือเหตุในความต้องการที่จะใ้สารสนเทศจากอินเทอร์เน็ต เช่น เพื่อศึกษา เพื่อค้นหาข้อมูล เพื่อเพิ่มความรู้ เพื่อติดต่อสื่อสาร เพื่อความบันเทิง เป็นต้น

6.2 ปัจจัยสนับสนุนใ้ใ้ใช้งานอินเทอร์เน็ต หมายถึง สิ่งที่เป็นปัจจัยใ้สามารถใ้ใช้งานอินเทอร์เน็ตได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ช่วยในการศึกษา ใ้ความรู้ รับข่าวสารทันเหตุการณ์ ความรวดเร็วของอินเทอร์เน็ต ค้นหาข้อมูลได้ สถานศึกษาใ้ประกอบการใ้ใ้ให้ สนทนากับผู้อื่นได้ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารได้ เป็นต้น

6.3 บริการอินเทอร์เน็ตที่ใ้เป็นประจำ หมายถึง บริการที่ใ้ใช้งานอินเทอร์เน็ตบ่อยครั้ง หรือเป็นประจำ เช่น บริการรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) ค้นหาข้อมูลใน เวิลด์ ไวด์ เว็บ (WWW) บริการเทลเน็ต (Telnet) บริการโอนย้ายข้อมูล (FTP) สนทนาผ่านหน้าจอ (ICQ, IRC, Chat, Pirch) เว็บบอร์ด (Web Board) ฝากข้อความทางโทรศัพท์มือถือ รับฟังข่าวสาร สาระ และบันเทิง เป็นต้น

6.4 การเรียนรู้ทักษะการใ้ใช้งานอินเทอร์เน็ต หมายถึง ความสามารถหรือความชำนาญ ในการใ้ใช้งานระบบอินเทอร์เน็ต เช่น เรียนรู้จากการเรียนการสอนในสถานศึกษา เรียนรู้จากการฝึกอบรมจากสถานศึกษา เรียนรู้จากหนังสือ วารสาร และสิ่งพิมพ์อื่นๆ เรียนรู้จากเพื่อน เรียนรู้จากเว็บเพจ เป็นต้น

6.5 การใ้ใช้งานอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน หมายถึง การค้นหาข้อมูล การศึกษาข้อมูล เพื่อนำมาใ้ในการเรียน หรือเพื่อศึกษาเพิ่มเติมใ้มีความรู้ตามสาระที่ต้องการของผู้เรียน เช่น ฝึกสร้างเว็บเพจประกอบการเรียน นำเครื่องมือต่างๆ จากอินเทอร์เน็ตมาสร้างสื่อการเรียน เช่น มัลติมีเดีย คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ค้นคว้าเพื่อทำรายงาน รับ-ส่งการบ้าน การใ้ตอบจดหมายติดต่อกับใ้ใ้อินเทอร์เน็ต (โดย ICQ, IRC, Chat, Pirch) ค้นคว้าข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และจัดเก็บบันทึกไว้เพื่อใ้ใช้ในการค้นคว้า และเผยแพร่ เป็นต้น

7. ปัญหาการใ้ใช้งานอินเทอร์เน็ต หมายถึง สภาพที่ไม่พึงประสงค์ ไม่ต้องการหรือสภาพที่เป็นอุปสรรคในขณะใ้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ นโยบายในการส่งเสริมและใ้ให้บริการอินเทอร์เน็ต สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใ้ใช้งานอินเทอร์เน็ต การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใ้อินเทอร์เน็ต และช่วงเวลาในการใ้ใช้งานอินเทอร์เน็ต

7.1 นโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต เช่น สถานศึกษาขาดนโยบายในการสนับสนุนด้านอินเทอร์เน็ต การส่งเสริมการใช้งานอินเทอร์เน็ตภายในสถานศึกษามีน้อย การให้บริการอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึงต่อความต้องการการใช้งาน เป็นต้น

7.2 สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต เช่น จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้งานอินเทอร์เน็ตมีไม่เพียงพอ สถานที่ใช้งานอินเทอร์เน็ตไม่เอื้ออำนวย เวลาที่เปิดให้บริการอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษาไม่เพียงพอ อุปกรณ์ต่อร่วมกับอินเทอร์เน็ตไม่ทันสมัย โปรแกรมที่ใช้ร่วมกับอินเทอร์เน็ตไม่ทันสมัย เป็นต้น

7.3 การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต เช่น การต่อเข้าอินเทอร์เน็ตล้มเหลว ความเร็วในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตช้า เวลาในการค้นข้อมูลนาน สัญญาณถูกขัดจังหวะในขณะค้นหาข้อมูล เป็นต้น

7.4 ทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต เช่น มีข้อจำกัดในการใช้ภาษาสำหรับสื่อเข้าถึงข้อมูลและติดต่อสื่อสาร ขาดผู้สอนและแนะนำในการใช้งานอินเทอร์เน็ต ทักษะในการใช้งานด้านอินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอ เป็นต้น

7.5 ช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต เช่น ช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตมีน้อย ช่วงเวลาในการเปิดให้บริการอินเทอร์เน็ตกับเวลาที่ใช้งานอินเทอร์เน็ตไม่ตรงกัน เป็นต้น

8. ประเภทวิชา หมายถึง หมวดวิชาหลักในหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

8.1 อุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ หมายถึง สาขาวิชาที่อยู่ในหมวดประเภทวิชาอุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ ได้แก่ สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาเมคคาทรอนิกส์ สาขาวิชาก่อสร้าง สาขาวิชาการพิมพ์ สาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง สาขาวิชาเขียนแบบเครื่องกล สาขาวิชาโลหะการ สาขาวิชาเครื่องกล สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาแม่พิมพ์โลหะ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาวิชาเทคโนโลยีโทรคมนาคม สาขาวิชาเครื่องกลไฟฟ้า สาขาวิชาเทคนิคยานยนต์ สาขาวิชาเครื่องกลเรือพาณิชย์ สาขาวิชาแม่พิมพ์พลาสติก สาขาวิชาอุตสาหกรรมการผลิต สาขาวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคนิคการเชื่อมโลหะ สาขาวิชาติดตั้งไฟฟ้า สาขาวิชาเทคนิคคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาระบบโทรคมนาคม สาขาวิชาเครื่องมือวัดและควบคุม สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สาขาวิชาเครื่องทำความเย็นและปรับอากาศ เป็นต้น

8.2 พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ หมายถึง สาขาวิชาที่อยู่ในหมวดประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ ได้แก่ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาการขาย สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการเลขานุการ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก สาขาวิชาการเงินการธนาคาร สาขาวิชาพาณิชยการ สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

9. กลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร หมายถึง สถานศึกษาที่อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาของกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ

อาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่เปิดการเรียนการสอนประเภทวิชา อุตสาหกรรม/สารสนเทศ/ สิ่งทอ และพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ จำนวน 10 วิทยาลัย คือ วิทยาลัยการอาชีพนวมินทรราชูทิศ วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ วิทยาลัยพาณิชยกรรมบางนา วิทยาลัยพาณิชยกรรมอินทราชัย วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ วิทยาลัย บริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ วิทยาลัยการอาชีพกาญจนาภิเษกหนองจอก และวิทยาลัย สารพัดช่างพระนคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

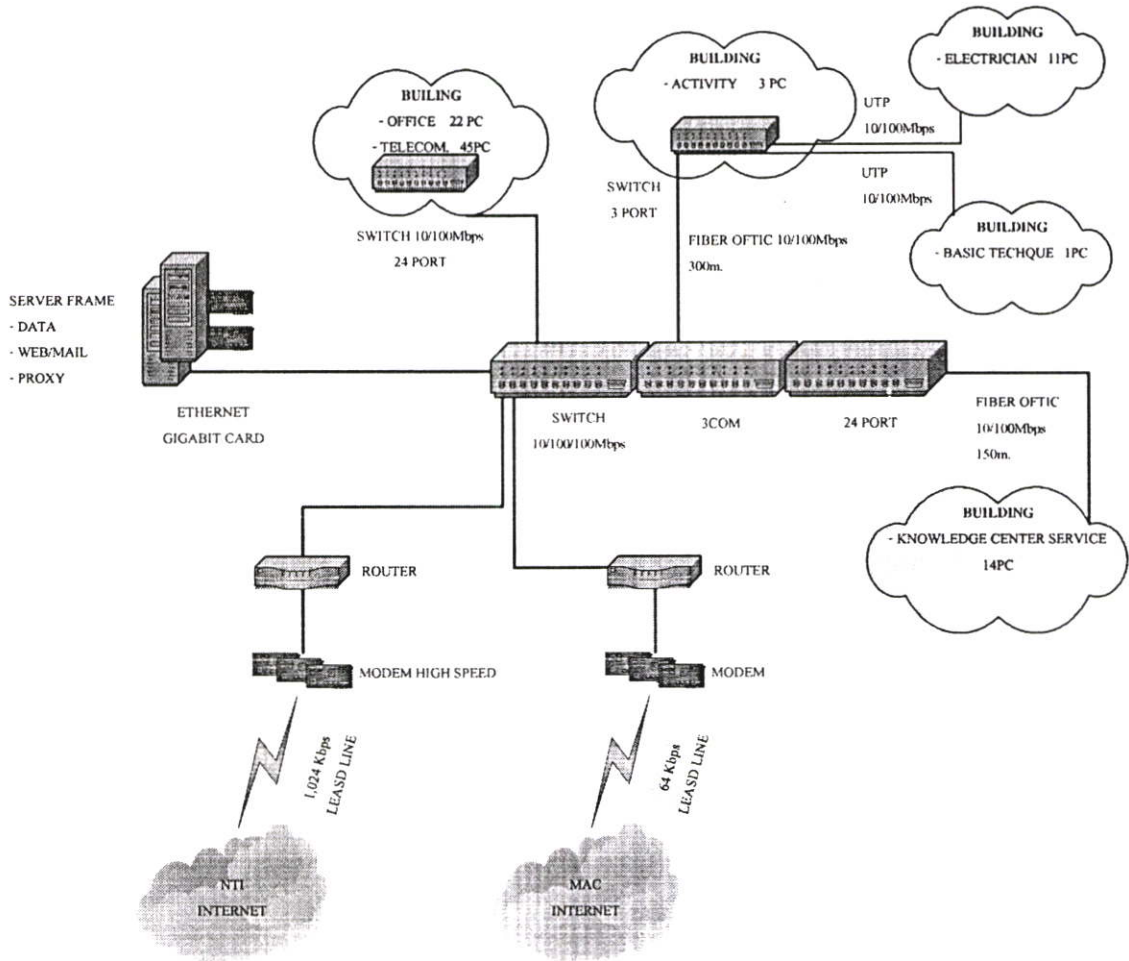
การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ สภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต ในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารวบรวมข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อันเป็นข้อมูลพื้นฐานของการทำวิจัยตามลำดับดังนี้

- 2.1 ข้อมูลทางเทคนิคระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
- 2.2 แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย 2545-2549
- 2.3 อินเทอร์เน็ตกับการศึกษา
 - 2.3.1 ความเป็นมาของอินเทอร์เน็ต
 - 2.3.2 ความหมายของอินเทอร์เน็ต
- 2.4 ประโยชน์จากการใช้งานอินเทอร์เน็ต
 - 2.4.1 การบริการในอินเทอร์เน็ต
 - 2.4.2 ความแพร่หลายของอินเทอร์เน็ต
- 2.5 ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต
 - 2.5.1 ข้อจำกัดของอินเทอร์เน็ต
 - 2.5.2 ผลกระทบของการใช้งานอินเทอร์เน็ต
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อมูลทางเทคนิคระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

สถานภาพปัจจุบันด้านอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยสถานศึกษาที่ทำการเปิดสอนในประเภทวิชา อุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ และพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ จำนวน 10 วิทยาลัย ซึ่งแต่ละวิทยาลัยมีการเชื่อมต่อระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไว้สำหรับบริการสารสนเทศ โดยการใช้สายเช่าแยกจากกัน และได้อ้างอิงระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของ วิทยาลัยการอาชีพนวมินทราชูทิศ ซึ่งมีจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ให้บริการสารสนเทศที่ต่อเข้าใช้งานอินเทอร์เน็ตได้จำนวน 96 เครื่อง ใช้สำหรับการเรียนการสอน 3 ห้องเรียนจำนวน 60 เครื่อง เวลาที่เปิดให้บริการคือ 08.00-17.00 น. คอมพิวเตอร์ที่จัดให้บริการนักเรียนนักศึกษาจำนวน 14 เครื่อง เวลาที่เปิดให้บริการคือ 08.00-16.00 น. และคอมพิวเตอร์สำหรับสำนักงานจำนวน 22 เครื่อง เวลาที่เปิดให้บริการคือ 08.00-16.00 น. โดยเช่าเครือข่ายของบริษัท นิวเทคโนยีอิมฟอร์เมชัน จำกัดความเร็วในการต่อเข้า

อินเทอร์เน็ตคือ 1,024 Kbps และเครือข่ายของกระทรวงศึกษาธิการ ความเร็วในการต่อเข้าอินเทอร์เน็ตคือ 64 Kbps

รูปที่ 2.1 ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

2.2 แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย 2545-2549

“นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ พ.ศ. 2544-2553 ของประเทศไทย” ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบเมื่อ 19 มีนาคม พ.ศ. 2545 ได้เสนอเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์กับการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ เพื่อใช้และสร้างภูมิปัญญาของคนไทยที่จะทำให้ประเทศไทยมีความแข็งแกร่งและความสามารถที่จะรับการท้าทายของการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจใหม่ของสังคมโลกาภิวัตน์ได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ยังได้เสนอแนะกฎแห่งความสำเร็จที่จะใช้กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศฯ ไปดำเนินการให้เกิดผลต่อไป รายงานฉบับสมบูรณ์ “นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ พ.ศ. 2545-2553 ของประเทศไทย” ได้เปิดประเด็นนำของกรอบนโยบายฯ ไว้ 3 เรื่องคือ

1. ความท้าทายในยุคโลกาภิวัตน์
2. สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ และ
3. ประเทศไทยในทศวรรษแรกของคริสต์ศตวรรษที่ 21

นโยบายฯ นี้มีสาระโดยรวมน่าเทคโนโลยีใหม่ที่รวมคอมพิวเตอร์ สารสนเทศและการสื่อสาร (โทรคมนาคม) เรียกว่า เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communications Technology หรือ ICT) รวมถึงเทคโนโลยีชีวภาพ และพันธุวิศวกรรมศาสตร์ได้ก่อให้เกิดกิจกรรมใหม่ๆ ในทางเศรษฐกิจและสังคมอันส่งผลต่อการดำรงอยู่และการพัฒนาของประเทศต่างๆ ในโลกที่แตกต่างจากอดีตอย่างมาก จนเป็นที่ยอมรับกันว่าในศตวรรษที่ 21 (เริ่มจาก ค.ศ. 2001 หรือ พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป) จะเกิดเศรษฐกิจใหม่ที่เรียกว่า “เศรษฐกิจแห่งภูมิปัญญา และการเรียนรู้” (Knowledge-based Learning Economy) และจะมีผลทำให้ประเทศไทยซึ่งมีทรัพยากรบุคคลอันมีความรู้เป็นพื้นฐานสามารถจะพัฒนาล้ำหน้าประเทศอื่นๆ ที่ด้อยในส่วนนี้อย่างมาก อย่างไรก็ตาม วิทยาการใหม่ๆ ต่างๆ ได้ขับเคลื่อนให้ระดับการพัฒนาของประเทศต่างๆ ที่เจริญแล้วก้าวไปอย่างรวดเร็วมาก จนเกิดความเหลื่อมล้ำมากขึ้น โดยลำดับ เนื่องจากประเทศที่ล้ำหลังก้าวตามไม่ทัน เมื่อเกิดเศรษฐกิจใหม่ก็เกิดช่องว่างทางเทคโนโลยีใหม่มากขึ้น โดยเฉพาะ ICT และช่องว่างนี้ไม่เพียงแต่ทำให้ระดับความก้าวหน้าของประเทศต่างๆ แตกต่างกันเท่านั้น แต่ยังทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำของสังคมในประเทศอีกด้วย ประเทศไทยจึงควรตระหนักถึงปรากฏการณ์นี้ และควรเร่งแก้ไขพร้อมกับป้องกันมิให้เกิดผลกระทบไปในทางที่ไม่พึงประสงค์ได้ เนื่องจากข้อวิเคราะห์ถึงศักยภาพของประเทศไทย แสดงให้เห็นว่าปัจจุบันประเทศไทยมีทั้งความเข้มแข็ง และความอ่อนแอ โดยจะต้องดำรงสภาพอยู่กับโอกาสและการคุกคามท่ามกลางการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในโลกเศรษฐกิจและสังคมใหม่อีกยาวนาน

นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาประเทศให้เป็นสังคมของภูมิปัญญาและการเรียนรู้ สำหรับช่วงเวลา พ.ศ. 2544-2553 ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก ได้แก่ การลงทุนในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีความรู้ที่เหมาะสมและทันการ การส่งเสริมให้민นวัตกรรมที่ทันการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในระบบเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนและการส่งเสริมให้มีโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ และอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

2.2.1 วัตถุประสงค์ของกรอบนโยบาย

1. เพิ่มขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือพัฒนาประเทศ โดยมีเป้าหมายในการเลื่อนสถานภาพของประเทศไทยจากประเทศในกลุ่มผู้ตามที่มีพลวัต (Dynamic Adopters) อันดับต้นๆ ไปสู่ประเทศในกลุ่มประเทศที่มีศักยภาพเป็นผู้นำ (Potential Leaders) อันดับต้นๆ โดยใช้ดัชนีผลสัมฤทธิ์ทางเทคโนโลยีของสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) เป็นเครื่องประเมินวัด

2. เพิ่มจำนวนแรงงานความรู้ของประเทศจากประมาณร้อยละ 12 ของแรงงานทั้งหมดให้เป็นร้อยละ 30 ซึ่งเท่ากับค่าเฉลี่ยของแรงงานความรู้ของกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว (OECD) ใน พ.ศ. 2544 ตามสถิติขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)

3. พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยเพิ่มสัดส่วนของมูลค่าอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรู้เป็นพื้นฐานให้มีมูลค่าถึงร้อยละ 50 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP)

จากวิสัยทัศน์และนโยบายดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่สำคัญไว้ 5 กลุ่ม ซึ่ง 1 ใน 5 กลุ่มนั้นคือ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาด้านการศึกษา (e-Education) เมื่อนำกลยุทธ์มาดำเนินการ โดยประสานสัมพันธ์และเชื่อมโยงการดำเนินการของแต่ละกลุ่มด้วยการวางแผนและการปฏิบัติที่รอบคอบ บนพื้นฐานของปัจจัยสำคัญอีกสามด้านที่จะเป็นสื่อนำไปสู่เศรษฐกิจและสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ คือ การสร้างทรัพยากรมนุษย์ การส่งเสริมนวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและอุตสาหกรรมสารสนเทศ เชื่อว่าในสิบปีข้างหน้าประเทศไทยจะมีการพัฒนาไปสู่เป้าหมายข้างต้นได้อย่างเหมาะสม

2.2.2 กลยุทธ์ตามนโยบาย IT2010

1. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุปกรณ์ที่มีอยู่แล้ว (Value-Added)
2. ลดความเหลื่อมล้ำโดยลงทุนอย่างเหมาะสม (Equity)
3. วางแผนก้าวกระโดดในระยะยาว (Quantum-Jump)

2.2.3 มาตรการและแนวทาง

1. ขระดับครูให้มีทักษะด้านไอที (Teachers' Training)
2. เร่งผลิตฐานความรู้ (Content Development)
3. สร้างเครือข่ายการศึกษาที่มีระบบบริหารจัดการที่ดี (Networking)
4. สนับสนุนการใช้ไอทีเพื่อยกระดับความสามารถทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
5. จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและส่งเสริมอุตสาหกรรมไอทีของไทย

2.2.4 เป้าหมายและยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มสาขาทางการศึกษา (e-Education)

1. มีเป้าหมายในการสร้างความพร้อมของทรัพยากรมนุษย์ทั้งหมดของประเทศ เพื่อช่วยกันพัฒนาให้เกิดสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

2. ยุทธศาสตร์ที่ใช้เป็นการเน้นหนักในการจัดหา จัดสร้าง ส่งเสริม สนับสนุน โครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและอุปกรณ์เกี่ยวเนื่องกับการศึกษาและการเรียนรู้ รวมถึงวิชาการ ความรู้สารสนเทศต่างๆ และผู้สอน อันจะมีส่วนในการจัดการ และการบริหารการศึกษาและการฝึกอบรมทั้งวิชาการและทักษะ เพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพความรู้ของทรัพยากรมนุษย์ของไทยให้เป็นประชากร กำลังคน และกำลังแรงงานที่มีคุณภาพและสมบูรณ์ด้วยภูมิปัญญาและการเรียนรู้ สามารถ

สร้างสรรเศรษฐกิจและสังคมไทยให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมประเทศที่พัฒนาไปแล้วได้โดยเร็ว

3. เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้างต้น จะต้องลดความเหลื่อมล้ำของโอกาสในการเรียนรู้ของประชากรไทย อันสืบเนื่องมาจากสถานภาพของสถาบันการศึกษา หลักสูตรวิชาการภูมิประเทศ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนความรู้และสารสนเทศลงให้มากที่สุด ผลลัพธ์ คือ การยกระดับภูมิปัญญาและคุณภาพกับปริมาณของความรู้ของประชากรไทยโดยทั่วไปให้สูงขึ้น โดยลำดับ เพื่อให้เป็นขุมพลังในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และความมั่นคงของประเทศอย่างยั่งยืนและยาวนานสืบไปในอนาคต

2.2.5 ฤๅญแจแห่งความสำเร็จ

1. การให้ความสำคัญกับสารสนเทศ เนื้อหาและความรู้มากกว่า หรือเท่ากับการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและอุปกรณ์ รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการวิจัยพัฒนาและนวัตกรรมที่จะทำให้อิทธิพลความสามารถของไทยสูงขึ้น โดยไม่หยุดยั้งและสามารถพึ่งตนเองได้มากขึ้นทุกขณะ นอกจากนั้นยังจำเป็นที่จะต้องสร้างองค์ความรู้ในระดับต่างๆ ของสังคมทั้งภาครัฐและเอกชน สำหรับกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาสังคมและการประกอบกิจกรรมของประชาชนไทย

2. การพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ทั้งในระบบการศึกษา และนอกระบบ ทำให้เกิดการพัฒนาร่างงานปัจจุบัน ไปสู่แรงงานที่พัฒนาด้วยความรู้อันยั่งยืน และประชากรโดยรวมที่จะรองรับและสร้างสังคมความรู้ที่มีพลวัต

3. การลดช่องว่างและความเหลื่อมล้ำอันเป็นผลกระทบจากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Digital Divide) ให้แปรเปลี่ยนเป็นการสร้างโอกาสอันทำให้ความเหลื่อมล้ำในการขาดแคลนโครงสร้างและอุปกรณ์ ในทักษะและความรอบรู้ ในวัฒนธรรมประเพณี ในสถานะแวดล้อม และในความสามารถของการบริหารจัดการ ลดลงหรือสลายไปโดยเร็วที่สุด

4. การกำหนดและสร้างกลไกที่ทำงานได้อย่างต่อเนื่อง โดยต้องมีสถานะ “การเป็นผู้นำ” ทั้งในระดับกำหนดนโยบาย และการนำนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดผล องค์ประกอบจำต้องมีทั้งผู้บริหาร (บุคลากร) ระดับผู้นำประเทศ และองค์กรบริหารที่มีประสิทธิภาพและมีธรรมรัฐ ได้แก่

4.1 ใ้ นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ (กทสช.) โดยมีสำนักงานนโยบาย ICT รับผิดชอบดำเนินกิจการในเชิงนโยบายตามที่คณะกรรมการได้กำหนดขึ้น ให้การบริหารงานและการจัดการของสำนักงานนโยบายมีประสิทธิภาพ และมีความโปร่งใส โดยไม่ทำงานเป็นระบบราชการ เพื่อมีความไว้วางใจ รับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของ ICT และสถานการณ์ของโลกแห่งการแข่งขัน

4.2 มีสำนักงานสนับสนุนการปฏิบัติการ ทำหน้าที่สนับสนุนและช่วยให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินการขององค์กรปฏิบัติต่างๆ เพื่อเกิดความสำเร็จ

4.3 เมื่อการดำเนินนโยบายของสำนักงานนโยบายและสำนักงานสนับสนุนการปฏิบัติ

การได้พัฒนาไปสู่ระดับชาติและมีขนาดของกิจการกว้างขวางเกินกว่ากิจกรรมเฉพาะกาลก็ควรพัฒนาให้มีการจัดตั้งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ (ซึ่งควรจะรวมการสื่อสารไว้ด้วย) เพื่อรับผิดชอบการพัฒนา ICT ของชาติให้เป็นมาตรฐานสากล เช่น ประเทศที่พัฒนาแล้วหลายประเทศได้ดำเนินการอยู่ จะทำให้กิจการ ICT ของไทยมีความสมบูรณ์ ก้าวหน้า และยั่งยืน เป็นการถาวร

4.4 ให้ส่วนงานราชการอื่นๆ ในระดับกระทรวง ทบวง และกรม ได้เข้าร่วมรับผิดชอบดำเนินการ โครงการ ตามแผนงานต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับภารกิจของแต่ละส่วนงาน โดยรับนโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวกับแผนแม่บทฯ ไปดำเนินการด้วยการวางแผนการปฏิบัติ และจัดเตรียมกำลังทรัพยากรทุกประเภทที่จะต้องใช้ให้สมบูรณ์ หากสิ่งใดที่ภาคเอกชนจะดำเนินการได้เนื่องจากสถานะของธุรกิจหรือนโยบายของชาติ เช่น บริการโทรคมนาคม แข่งขันเสรี เป็นต้น รัฐควรให้เอกชนเข้ามามีบทบาทในการให้บริการจะประหยัดกว่าสร้างบริการของแต่ละส่วนราชการขึ้นมาใช้งานเอง ในการนี้สำนักงานสนับสนุนการปฏิบัติการ (ตามข้อ 4.2) อาจให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนได้อย่างดี

4.5 เชื่อมโยงนโยบายและกิจกรรมขององค์กรซึ่งมีภารกิจกำหนดไว้ในกฎหมายที่จะรองรับมาตรา 78 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 เข้ากับนโยบายและกิจกรรมของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) และคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) ซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุ โทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2543 ที่รองรับมาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 เพื่อทำให้คลื่นความถี่วิทยุและโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ รวมถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ โทรคมนาคม และการกระจายเสียงที่ผนวกเข้าด้วยกัน (Convergence of Technology) ได้ถูกนำมาใช้เป็นสื่อสาธารณะที่ทรงประสิทธิภาพสำหรับการแพร่กระจายของข้อมูล ข่าวสาร การสื่อสาร การเรียนรู้และความรู้ ให้ประชาชนในสังคมไทยทุกระดับมีโอกาสสร้างเสริมภูมิปัญญาและการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ทุกโอกาส (แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. 2545-2549. 2548) [Online]

2.3 อินเทอร์เน็ตกับการศึกษา

สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย (อ้างใน สรญา สารวาท. 2543 : 25-26) ได้แบ่งรูปแบบของอินเทอร์เน็ตทางการศึกษาไว้ดังนี้

1. การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสาร อภิปราย ถกเถียง แลกเปลี่ยน และสอบถามข้อมูลข่าวสาร ความคิดเห็นทั้งผู้สนใจศึกษาในเรื่องเดียวกันหรือกับผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ

ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นผู้นำของเทคโนโลยีในด้านนี้นั้น การติดต่อกับครู อาจารย์ ไม่ว่าจะเพื่อนัดหมาย ชักถามข้อสงสัยหรือส่งการบ้าน แล้วมักจะนิยมใช้ในการส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ถ้าเทียบกันระหว่างการส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กับการ

ส่งจดหมายทางไปรษณีย์ การส่งจดหมายทางไปรษณีย์ปกติจะใช้เวลาเป็นวันภายในประเทศหรืออาจใช้เวลาเป็นอาทิตย์ในการส่งไปต่างประเทศ แต่สำหรับจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แล้วจะใช้เวลาไม่กี่นาทีเท่านั้น นอกจากนี้ข้อได้เปรียบของจดหมายอิเล็กทรอนิกส์เมื่อเทียบกับโทรศัพท์ คือ การที่ผู้รับไม่จำเป็นต้องรอรับข้อมูลอยู่เหมือนกับผู้ที่รับโทรศัพท์จำเป็นต้องทำ ทั้งนี้เพราะจดหมายจะถูกส่งไปนอนอยู่ในกล่องรับจดหมายของผู้รับรอเวลาที่ผู้รับจะเปิดเข้ามาอ่านซึ่งจะเป็นเวลาใดก็ขึ้นอยู่กับผู้รับ นอกจากนี้บริการทางอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นที่นิยมในหมู่นักศึกษาก็คือ ลิขเซอร์ ซึ่งเป็นบริการที่อนุญาตให้นักศึกษาสามารถสมัครเป็นสมาชิกของกลุ่มสนทนาที่มีความสนใจเรื่องเดียวกันกับที่ท่านสนใจได้ โดยผู้สนใจจะต้องส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

2. การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการค้นหาข้อมูลในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

วิธีใช้บริการอินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูล วิธีที่นิยมมากที่สุดในปัจจุบัน คือ ผ่านทางเว็ลด์ไวด์เว็บ เพราะการที่เว็บนั้นต้องรองรับข้อมูลแบบสื่อประสม (มัลติมีเดีย) และเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวเนื่องกันให้เราได้ศึกษาอย่างสะดวกสบาย นอกจากนี้ยังรวบรวมอื่นๆ ทางอินเทอร์เน็ต เช่น จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล อินเทอร์เน็ต โฟน วิดีโออินเทอร์เน็ต เร็ลไวด์โอ และเรียลลอดีโอ ซึ่งสามารถชมภาพเคลื่อนไหวและเสียงจากรายการโทรทัศน์ผ่านอินเทอร์เน็ตได้

3. การใช้อินเทอร์เน็ตในหลักสูตรทางการศึกษา การใช้อินเทอร์เน็ตในหลักสูตรทางการศึกษาสามารถแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะด้วยกันคือ

3.1 การประยุกต์อินเทอร์เน็ตทางการจัดกิจกรรมการสอนของหลักสูตรเดิม เช่น การรับส่งการบ้านทางอินเทอร์เน็ต การค้นคว้าข้อมูลในอินเทอร์เน็ต เพื่อจัดทำรายการและอื่นๆ ซึ่งปัจจุบันนี้ในหลายประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา เยอรมัน เนเธอร์แลนด์ ฝรั่งเศส ออสเตรเลีย แคนาดา และญี่ปุ่น ได้มีการใช้อินเทอร์เน็ตในหลักสูตรกิจกรรมการสอนกันอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.2 การศึกษาทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ต เป็นการเรียนรู้การสอนรูปแบบใหม่ ซึ่งผู้สอนและผู้เรียนไม่จำเป็นต้องอยู่ในสถานที่เดียวกัน การเรียนการสอนทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ตช่วยขจัดปัญหาการขาดแคลนผู้สอนและข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ของผู้เรียนและผู้สอน การศึกษาทางไกลผ่านเครือข่ายสามารถแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ ในลักษณะที่ผู้เรียนและผู้สอนมีการนัดหมายเวลาที่แน่ชัด และในลักษณะที่ผู้เรียนและผู้สอนไม่จำเป็นต้องมีการนัดหมายเวลาที่แน่ชัด โดยผู้เรียนสามารถที่จะเข้ามาเรียนในเวลาใดก็ได้

3.3 การเรียนการสอนที่เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ส่วนใหญ่ยังเป็นลักษณะของการเปิดอบรมหลักสูตรสั้นๆ หรือการประชุมเชิงปฏิบัติการแก่ประชาชนทั่วไปที่สนใจ แต่ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาบางแห่ง ได้เริ่มมีการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต โดยจัดให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชาต่างๆ โดยเฉพาะวิชาเกี่ยวกับการค้นคว้าให้แก่นิสิต นักศึกษากันบ้างแล้ว ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมนิสิต นักศึกษาให้มีความพร้อมในการที่จะนำความรู้ที่

ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการค้นคว้าวิจัยหรือทำรายงานในรายวิชาต่างๆ และที่สำคัญคือ ใช้ในการเรียนรู้ด้วยตนเองต่อไป นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตยังเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสแสดงความคิดเห็น ผ่านสื่อในลักษณะที่แตกต่างไปจากเดิม เช่น จากการอภิปรายผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การเสนอความคิดเห็นในกลุ่มสนทนาหรือจากการเสนอข้อมูลบนเว็บ

ชิน ภู่วรรณ (2540 : 32) เปรียบเทียบลักษณะการศึกษาแบบดั้งเดิมและการศึกษายุคใหม่โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งการศึกษายุคใหม่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ใช้งานง่าย ได้มีข้อมูลที่มีคุณภาพ ทันเวลา และทำได้ทุกสถานที่ตามความเหมาะสม

2.3.1 ความเป็นมาของอินเทอร์เน็ต

เครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ถือกำเนิดมาประมาณปี พ.ศ. 2516 ณ สถาบันวิจัยแห่งหนึ่งของกองทัพสหรัฐอเมริกาเรียกสั้นๆ ว่า DARPA ในยุคสงครามเย็นระหว่าง 2 ประเทศมหาอำนาจคือสหรัฐอเมริกาและรัสเซีย (ค่ายเสรีประชาธิปไตยและค่ายคอมมิวนิสต์) เนื่องจากทางการกระทรวงกลาโหมของฝ่ายอเมริกาได้เกิดแนวคิดที่ต้องการอยากจะทำให้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของตนสามารถทำงานและสั่งการได้โดยไร้คนดูแลหากถูกข้าศึกโจมตีด้วยระเบิดปรมาณู ณ ที่เมืองใดเมืองหนึ่งหรือเกือบทั้งหมดเลยก็ตาม ระบบคอมพิวเตอร์บางส่วนอาจถูกทำลายไป แต่ส่วนที่เหลือยังคงต้องสามารถปฏิบัติงานต่อเองได้ ด้วยเป้าหมายนี้เองจึงได้เกิดเป็นโครงการวิจัยและพัฒนาาระบบเครือข่ายดังกล่าวขึ้นมีชื่อเรียกว่า อาร์ปา (ARPA : Advanced Research Projects Agency) (ธรรมรัตน์ ศานติวรนนท์. 2542 : 30)

อินเทอร์เน็ต (Internet) เป็นเครือข่ายที่ได้รับการพัฒนาและเติบโตมาจากเครือข่ายทางการทหารของประเทศสหรัฐอเมริกา ที่มีชื่อว่าเครือข่าย “อาร์ปาเน็ต” (ARPANET : Advanced Research Projects NETwork) เครือข่ายอาร์ปาเน็ตเป็นโครงการร่วมมือกันระหว่างกระทรวงกลาโหมสหรัฐอเมริกากับมหาวิทยาลัยในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการศึกษาและวิจัย ในเวลาต่อมามหาวิทยาลัยต่างๆ ในสหรัฐอเมริกาได้ให้ความสนใจและขอเข้าร่วมโครงการโดยเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์เข้ากับเครือข่ายอาร์ปาเน็ตเพื่อประโยชน์ในการศึกษาและวิจัย ต่อมาเครือข่ายอาร์ปาเน็ตมีขนาดใหญ่มากขึ้นทำให้เกิดปัญหาในการบริหารเครือข่าย ดังนั้นทางการทหารของสหรัฐอเมริกาจึงขอแยกตัวออกจากเครือข่ายย่อยซึ่งมีชื่อว่า “มิลเน็ต” (MILNET : MILitary NETwork) โดยเชื่อมต่อเข้ากับเครือข่ายอาร์ปาเน็ตเดิมด้วยเทคนิคการโต้ตอบ หรือ “โปรโตคอล” (Protocol) แบบพิเศษที่เรียกว่า “ทีซีพี/ไอพี” (TCP/IP : Transmission Control Protocol/Internet Protocol) โดยที่ไอพีหรืออินเทอร์เน็ตโปรโตคอลเป็นส่วนสำคัญในการเชื่อมโยงเครือข่ายอาร์ปาเน็ต นับตั้งแต่นั้นได้มีเครือข่ายย่อยของสถาบันและองค์กรต่างๆ ทั้งในประเทศสหรัฐอเมริกาเองและประเทศต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ทางการทูตกับสหรัฐอเมริกาได้ขอเชื่อมต่อเข้ากับเครือข่ายอาร์ปาเน็ตทำให้เครือข่ายอาร์ปาเน็ตมีสมาชิกเพิ่มมาก

ขึ้น และเนื่องจากการเชื่อมโยงของเครือข่ายย่อยต่างๆ เหล่านี้เป็นการเชื่อมต่อกับเทคนิคแบบ “อินเทอร์เน็ตโปรโตคอล” ดังนั้นต่อมาจึงเรียกเครือข่ายขนาดยักษ์นี้ว่า “อินเทอร์เน็ต” (วิทยา เรื่องพรวิสุทธิ. 2539 : 9-10)

ประเทศไทยได้เริ่มเชื่อมต่อเข้ากับระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 ซึ่งมีจุดกำเนิดจากการเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ในระหว่างร่วมหาวิทยาลัย โดยได้รับการสนับสนุนจากศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติหรือนิยมเรียกว่า เนคเทค (NECTEC) เดิมที่ใช้งานเฉพาะอีเมล โดยเริ่มต้นจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ เมื่อปี พ.ศ. 2530 ต่อมาก็สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชียภายใต้ความร่วมมือระหว่างไทยกับออสเตรเลียในขณะนั้นยังไม่มี การเชื่อมต่อกันโดยตรง ในปีต่อมาก็ได้เชื่อมโยงกับสถาบันการศึกษาเพิ่มขึ้นมาอีกได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และ กระทรวงวิทยาศาสตร์ นับจากนั้นไม่นานก็ได้เชื่อมโยงต่อกับสถาบันอุดมศึกษาส่วนที่เหลืออีกหลายสถาบัน (ธรรมรัตน์ สานติวรนนท์. 2542 : 32)

2.3.2 ความหมายของอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ต เป็นระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีขนาดใหญ่ คอมพิวเตอร์ทุกเครื่องทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้ โดยใช้มาตรฐานในการรับส่งข้อมูลที่เป็นหนึ่งเดียวหรือที่เรียกว่าโปรโตคอล ซึ่งโปรโตคอลที่ใช้บนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีชื่อว่า ทีซีพี/ไอพี

ลักษณะของระบบอินเทอร์เน็ตเป็นเสมือนใยแมงมุมที่ครอบคลุมทั่วโลกในแต่ละจุดที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตนั้น สามารถสื่อสารกันได้หลายเส้นทางตามความต้องการ โดยไม่กำหนดตายตัว และไม่จำเป็นต้องไปตามเส้นทางโดยตรง อาจจะไปผ่านจุดอื่นๆ หรือเลือกไปเส้นทางอื่นได้หลายเส้นทาง การติดต่อสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนั้นอาจเรียกว่า การติดต่อสื่อสารแบบไร้มิติหรือไซเบอร์สเปซ (Cyberspace) (ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ. 2548) [Online]

อินเทอร์เน็ต หมายถึง ระบบคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อถึงกันเป็นเครือข่ายได้ทั่วโลกหรือเป็นระบบเครือข่ายของเครือข่าย (Network of Network) ที่ผู้ใช้ที่มีประสิทธิภาพได้ใช้สารสนเทศจากระบบคอมพิวเตอร์อื่นๆ รวมถึงการติดต่อสื่อสารถึงกันและกัน ซึ่งเดิมเคยเป็นการสื่อสารที่ใช้อยู่ในกลุ่มของนักธุรกิจ รัฐบาลหรือในทางการศึกษาเท่านั้น แต่ในปัจจุบันได้รับความนิยมจากทุกคน (สำนักงานบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษา ทบวง มหาวิทยาลัย. 2548) [Online]

อินเทอร์เน็ต คือ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์แต่เป็นระบบเครือข่ายที่ประกอบด้วยเครือข่ายย่อยเป็นจำนวนมากมาที่ทำการเชื่อมต่อเข้าด้วยกันภายใต้มาตรฐานเดียวกันจนกลายเป็นเครือข่ายขนาดใหญ่ที่สุดในโลก โดยคอมพิวเตอร์ในอินเทอร์เน็ตนั้นจะใช้มาตรฐานการสื่อสารหรือโปรโตคอลคือ ทีซีพี/ไอพี (โสภาส เอี่ยมสิริวงศ์. 2543 : 205)

อินเทอร์เน็ต คือ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ชนิดหนึ่งในระดับแวน (WAN) ทุกๆ คนหรือทุกๆ เครือข่ายคอมพิวเตอร์สามารถเข้าไปเชื่อมต่อได้อย่างอิสระ เพราะอินเทอร์เน็ตไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของมีเพียงแต่องค์กรกลางที่คอยควบคุมหรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งคืออินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์มาตรฐานที่รวมเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั่วโลกไม่ว่าจะเป็นเครือข่ายชนิดใดให้ติดต่อสื่อสารกันได้ ภายใต้มาตรฐานเดียวกันซึ่งเปรียบเสมือนถนนสายใหญ่ (ศิวัช กาญจนชุม และ วิชาญ หงษ์บิน. 2542 : 6)

อินเทอร์เน็ต คือ ระบบของการเชื่อมโยงข่ายงานคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่มาก ครอบคลุมไปทั่วโลก เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการสื่อสารข้อมูล เช่น การบันทึกเข้าระยะไกล การถ่ายโอนข้อมูล ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ เป็นต้น (กิดานันท์ มลิทอง. 2539 : 254)

อินเทอร์เน็ต คือ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีขนาดใหญ่เกิดจากการเชื่อมต่อเครือข่ายคอมพิวเตอร์จำนวนมากในโลกเข้าด้วยกันไม่ว่าจะเป็นเครือข่ายขนาดเล็ก เช่น ระบบเครือข่ายของมินิหรือเมนเฟรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งแต่ละเครือข่ายก็จะมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เป็นเครื่องแม่ข่ายซึ่งมีอยู่หลายชนิด โดยจะมีการกำหนดข้อตกลงในการสื่อสารที่เรียกว่า โพรโตคอล ขึ้นมาเพื่อให้คอมพิวเตอร์แต่ละชนิดสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ โพรโตคอลมาตรฐานที่ใช้ในการสื่อสารบนอินเทอร์เน็ตมีชื่อเรียกว่า ทีซีพี/ไอพี (งามนิจ อางนินทร์. 2544 : 3)

อินเทอร์เน็ต คือ กลุ่มเครือข่ายย่อยของคอมพิวเตอร์จำนวนมากที่เชื่อมต่อกันภายใต้มาตรฐานการสื่อสาร โพรโตคอลเดียวกัน จนเป็นสังคมเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ซึ่งคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในเครือข่ายแต่ละเครื่องสามารถรับส่งข้อมูลในรูปแบบต่างๆ เช่น ตัวอักษร (Text) ภาพ (Picture) เสียง (Voice) รวมทั้งสามารถสืบค้นข้อมูลข่าวสารจากแหล่งข้อมูลต่างๆ บนอินเทอร์เน็ตได้อย่างรวดเร็ว (เสาวคนธ์ คงสุข. 2545 : 292)

โดยสรุปแล้ว อินเทอร์เน็ต คือ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่ประกอบด้วยเครือข่ายย่อยๆ เป็นจำนวนมากที่เชื่อมโยงถึงกันผ่านทางโทรศัพท์ เคเบิลใยแก้วนำแสง ดาวเทียม ฯลฯ ทำให้สามารถสื่อสารและส่งข้อมูลถึงกันได้โดยการกำหนดข้อตกลงในการสื่อสารบนอินเทอร์เน็ตที่มีชื่อว่า ทีซีพี/ไอพี

2.4 ประโยชน์จากการใช้งานอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ตมีประโยชน์มากมายหลายด้านด้วยกัน จึงทำให้มีผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตมีจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ และเป็นอัตราเฉลี่ยเพิ่มอยู่ในเกณฑ์ที่สูง และนับวันที่จะพัฒนาให้ผู้ใช้ได้ประโยชน์มากขึ้นจึงพอที่จะกล่าวถึงประโยชน์ของอินเทอร์เน็ตได้ดังนี้ (ศิวัช กาญจนชุม และ วิชาญ หงษ์บิน. 2542 : 7)

1. สามารถค้นหาข้อมูลข่าวสารได้ทั่วโลกไม่ว่าจะเป็นข้อมูลในหัวข้อใดๆ เช่น การแพทย์ การศึกษา กีฬา บันเทิง วัฒนธรรม ฯลฯ ในรูปแบบของตัวอักษร เสียงและรูปภาพเคลื่อนไหว

2. สามารถที่จะใช้อินเทอร์เน็ตในการส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ได้ทั่วโลก
3. สามารถสนทนากับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศโดยเสียค่าใช้จ่ายที่ถูกลงกว่าโทรศัพท์
4. อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลข่าวสาร ซึ่งผู้ใช้สามารถที่จะอ่านหรือออกความเห็นได้อย่างอิสระ
5. สามารถทำธุรกิจบนอินเทอร์เน็ตได้ โดยการทำ e-Commerce ซึ่งเป็นการทำธุรกิจซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการได้ทั่วโลก
6. รับ-ส่งแฟ้มข้อมูล ข่าวสาร รูปภาพ โปรแกรมต่างๆ ได้ในรูปของการทำดาวน์โหลด
7. เชื่อมโยงข้อมูลได้อย่างก้าวขวาง
8. สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้และสามารถทำได้ทันที
9. สามารถเล่นเกมในรูปแบบความเป็นจริงเสมือนได้
10. สามารถเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของผู้ใช้บริการได้ เช่น ประวัติส่วนตัว ผลงานวิจัย ภาพครอบครัว สินค้าและบริการขององค์กร ฯลฯ
11. ประหยัดค่าใช้จ่ายและระยะเวลาในการติดต่อสื่อสาร
12. สร้างภาพพจน์ทางไอทีที่ดีให้กับองค์กร

2.4.1 การบริการในอินเทอร์เน็ต

งานนิจ อาจอินทร์ (2544 : 4-5) ได้สรุปการบริการบนอินเทอร์เน็ตไว้ดังนี้

1. การบริการข้อมูลข่าวสาร อินเทอร์เน็ตจะเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในด้านต่างๆ สามารถเผยแพร่ความรู้ของตนไปยังคนทั่วโลกได้ เช่นถ้าเราต้องการจะเผยแพร่ให้ผู้คนทั่วโลกรู้จักจังหวัดเราว่ามีสถานที่ท่องเที่ยวที่โด่งดังที่น่าสนใจหรือประเพณีต่างๆ ในจังหวัดเราสามารถที่จะสร้างข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดนั้น พร้อมรูปภาพประกอบใส่ไว้ในคอมพิวเตอร์ที่มีการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต ผู้คนจากทั่วทุกมุมโลกที่มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตก็จะสามารถรับทราบได้ง่าย และนอกจากนี้ถ้าผู้ใช้งานต้องการทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องใด ไม่ว่าจะเป็นข่าวจากหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ รายการทีวี กีฬา คำรับอาหาร ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ งานวิจัย งานเขียนตารางเที่ยวบินหรืออื่นๆ ก็สามารถใช้เครื่องมือที่มีอยู่ในอินเทอร์เน็ตทำการค้นคว้าข้อมูลที่ตนเองต้องการได้ด้วย

2. บริการด้านซอฟต์แวร์ บนอินเทอร์เน็ตมีการบริการที่เรียกว่า FTP (File Transfer Protocol) ให้ผู้ใช้สำเนา (Copy) หรือที่นิยมเรียกว่าดาวน์โหลด (Download) ซอฟต์แวร์หรือโปรแกรมจากเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งที่อยู่ปลายทางมายังเครื่องของผู้ใช้โดยผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ ซึ่งในอินเทอร์เน็ตจะมีซอฟต์แวร์ทางด้านต่างๆ สำหรับให้บริการดาวน์โหลดฟรีอยู่มากมาย และที่สำคัญซอฟต์แวร์นั้นยังเป็นรุ่นใหม่ล่าสุดอีกด้วย

3. การบริการด้านบันเทิงทางอินเทอร์เน็ต มีเกมให้เล่นกันอย่างมากมาย และยังสามารถเลือกชมตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องล่าสุด ซึ่งเป็นภาพวิดีโอและมีเสียงประกอบได้อีกด้วย นอกจากนี้ถ้าต้องการอ่านวารสารต่างๆ บนอินเทอร์เน็ต ก็มีการบริการสมัครสมาชิกวารสารผ่านอินเทอร์เน็ต และให้สมาชิกสามารถเรียกดูวารสารได้ตามที่สมัคร ซึ่งก็จะมีภาพประกอบบนจอคอมพิวเตอร์ เหมือนกับการอ่านจากหนังสือจริง

4. การบริการสั่งซื้อสินค้าบนอินเทอร์เน็ตผู้ที่ประกอบธุรกิจการค้า จะสามารถโฆษณาสินค้าและบริการของตนผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ ซึ่งจะมีค่าใช้จ่ายในการลงทุนที่ต่ำกว่าทุนโฆษณาด้วยวิธีอื่น และนอกจากนี้ทางด้านผู้ซื้อก็สามารถสั่งซื้อสินค้าหรือบริการที่ตนสนใจผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้เช่นกัน โดยใช้วิธีการชำระเงินด้วยบัตรเครดิตที่ทางผู้ขายยอมรับซึ่งผู้ซื้อเพียงแต่กรอกชื่อ และเลขที่บัตรเครดิตลงไปแบบฟอร์มบนจอภาพ ก็จะมีการส่งสินค้ามาให้ทางไปรษณีย์และมีการบัญชีของผู้ซื้อในธนาคารโดยอัตโนมัติ

ศิวัช กาญจนชุม และวิชาญ หงษ์บิน (2542 : 8-12) ได้แบ่งลักษณะการให้บริการอินเทอร์เน็ตไว้ 5 ด้าน คือ

1. ด้านการศึกษา อินเทอร์เน็ตทำหน้าที่เสมือนห้องสมุดขนาดใหญ่ สามารถค้นคว้าข้อมูลแหล่งข้อมูลได้จากทั่วโลกภายในเวลาโลกภายในไม่กี่วินาที อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลทางด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ กฎหมาย และอื่นๆ

2. ด้านการสื่อสารผู้ใช้บริการสามารถรับและส่งข้อมูลรูปแบบของไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์กับคนอื่นๆ ได้ทั่วโลกในเวลาอันรวดเร็ว โดยมีค่าใช้จ่ายต่ำมากเมื่อเทียบกับการสื่อสารในยุคอดีต นอกจากนั้นยังอาจส่งข้อมูลในรูปแบบต่างๆ เช่น แฟ้มข้อมูล รูปแบบ จนไปถึงข้อมูลที่เป็นเสียงและมัลติมีเดียต่างๆ

3. ด้านธุรกิจการค้า ผู้สนใจสามารถเลือกสินค้าพร้อมทั้งคุณสมบัติต่างๆ ผ่านจอคอมพิวเตอร์ที่ติดตั้งระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และสามารถสั่งซื้อ และจ่ายเงินด้วยบัตรเครดิตได้ทันที

4. ด้านการบันเทิง ผู้ใช้บริการสามารถเข้าไปเลือกอ่านหนังสือหรือวารสารต่างๆ ผ่านอินเทอร์เน็ตได้

5. ด้านการค้นหาข้อมูล เป็นบริการที่แพร่หลายและขยายตัวรวดเร็วที่สุดสามารถดูข้อมูลต่างๆ ได้ทั่วโลกไม่ว่าจะเป็นข้อมูลทางด้านธุรกิจ การศึกษา มหาวิทยาลัย และอื่นๆ อีกมากมายภายในเวลาอันรวดเร็ว และสามารถเชื่อมโยงไปยังเอกสารหรือข้อมูลที่ต้องการได้โดยตรง

ธรรมรัตน์ สานติวรนนท์ (2542 : 32) ได้แบ่งให้บริการอินเทอร์เน็ตไว้ดังนี้

1. อีเมลหรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถส่งไปได้ไกลทั่วโลก รวดเร็ว และประหยัดค่าใช้จ่ายมาก

2. Usenet หรือ Newsgroups เป็นที่เก็บรวบรวมข้อความข่าวสารต่างๆ มากมายหลาก

หลายหัวข้อ

3. Telnet เป็นการเชื่อมต่อเข้ากับคอมพิวเตอร์เครื่องใดก็ได้ในโลกที่ต่ออยู่กับอินเทอร์เน็ต
4. Gopher ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ที่ง่ายต่อการค้นหา โดยการเริ่มต้นค้นหาหัวข้อที่สนใจก่อนแล้วค่อยๆ ไล่ไปพบเรื่องที่ต้องการ
5. FTP ใช้ในการรับส่งไฟล์ข้อมูลผ่านทางระบบเครือข่าย
6. Talk และ IRC การพูดคุยกันแบบเป็นกลุ่ม
7. Archie ใช้สำหรับค้นหาศูนย์ FTP โดยการระบุชื่อไฟล์ที่ต้องการเพื่อค้นหารายชื่อศูนย์ FTP ที่มีไฟล์นั้นๆ เก็บอยู่
8. Hytelnet คล้ายกับห้องสมุดออนไลน์ ใช้สำหรับค้นหาหนังสือในห้องสมุดผ่านทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
9. Electronic Shopping เป็นการซื้อของผ่านทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
10. WWW บริการข่าวสารแนวใหม่บนอินเทอร์เน็ตที่กำลังได้รับความนิยมอย่างสูงในปัจจุบัน ลักษณะจะเป็นการท่องเข้าไปในฐานข้อมูลแบบมัลติมีเดียที่มีทั้งข้อความ ภาพ และเสียง
11. ข่าวสารและนิตยสารแบบออนไลน์ เป็นการอ่านข่าวหรือนิตยสารโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายผ่านทางอินเทอร์เน็ต
12. Video Conference เป็นการประชุมทางไกลผ่านทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จากข้อมูลข้างต้น พอจะสรุปการบริการอินเทอร์เน็ตได้เป็นด้านใหญ่ๆ ด้วยกันคือ ด้านการศึกษา ด้านการสื่อสาร ด้านธุรกิจและการค้า ด้านการบันเทิง ด้านการค้นหาข้อมูล

2.4.2 ความแพร่หลายของอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ระดับโลก คอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงต่อกันในระบบอินเทอร์เน็ตมีมากกว่าสองล้านเครื่อง และจำนวนนี้เพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็วคือ ประมาณวันละ 150,000 คน ระบบอินเทอร์เน็ตเป็นระบบที่เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา แรกเริ่มสุดจัดทำขึ้นสำหรับให้นักวิจัยและนักวิทยาศาสตร์ของกระทรวงกลาโหมสหรัฐอเมริกาได้แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกัน ต่อจากนั้นก็ขยายไปสู่มหาวิทยาลัย สถาบันวิจัย และสถาบันอื่นๆ จนกระทั่งทุกวันนี้อาจกล่าวได้ว่า ผู้ใช้ระบบอินเทอร์เน็ตกว่าครึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในวงการธุรกิจ (ครรชิต มาลัยวงศ์. 2537 : 186)

สัลยุทท์ สว่างวรรณ (2542 : 49-50) กล่าวว่า ในปี พ.ศ. 2533 ประมาณว่ามีระบบเครือข่ายย่อยอยู่ในอินเทอร์เน็ตมากกว่า 3,000 เครือข่ายและมีผู้ใช้มากกว่า 2 แสนคน อีกเพียง 2 ปีต่อมาประมาณว่ามีโฮสต์อยู่ในระบบมากกว่าหนึ่งล้านเครื่อง ในปี พ.ศ. 2538 ประมาณว่ามีระบบโครงสร้างหลัก (Backbone) หลายเส้นทางมีระบบเครือข่ายย่อยหลายร้อยระบบ มีระบบเครือข่ายเฉพาะบริเวณหลายหมื่นระบบมีโฮสต์อยู่หลายล้านเครื่องและมีผู้ใช้บริการหลายสิบล้านคน และประมาณว่าจำนวนเหล่านี้จะเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าในทุกปี สิ่งที่ทำให้ระบบอินเทอร์เน็ตขยายตัวได้

อย่างรวดเร็วโดยที่ไม่เกิดปัญหาขึ้นคือ รูปแบบมาตรฐานที่ซีพี/ไอพีและโพรโตคอลนั่นเอง ด้วยอัตราการขยายตัวอย่างยิ่งขนาดนี้ทำให้การบริหารระบบเครือข่ายในรูปแบบเดิมไม่มีความเหมาะสมอีกต่อไปในเดือนมกราคม พ.ศ. 2535 สมาคมอินเทอร์เน็ตได้กำหนดขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์ในการเป็นองค์กรผู้กำหนดระเบียบและมาตรฐานต่างๆ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ระบบอินเทอร์เน็ตเป็นที่แพร่หลายไปทั่วโลก บริการหลักที่มีอยู่ในระบบอินเทอร์เน็ตคือ

1. จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic mail : e-mail) ความสามารถในการสร้าง ส่ง และรับจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ได้มีมาตั้งแต่ในระยะแรกของการก่อตั้ง ARPANET แล้ว และเป็นบริการที่ได้รับความนิยมมาก จนกระทั่งในปัจจุบันคนในแวดวงธุรกิจส่วนหนึ่งได้ให้ความสำคัญของจดหมายอิเล็กทรอนิกส์มากกว่าจดหมายธรรมดา จะเห็นได้ว่าจากการที่โปรแกรมจัดการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์จะมีมาพร้อมกับเครื่องคอมพิวเตอร์บุคคลเกือบทุกเครื่อง

2. บริการข่าวสาร (News) การจัดตั้งข่าวสารเฉพาะกลุ่ม (Newsgroup) เป็นการถ่ายทอดข่าวสารในระหว่างกลุ่มคนมีความสนใจในเรื่องหนึ่งเหมือนกัน สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันได้โดยสะดวก และมีความสามารถในการป้องกันตนเองไม่ให้คนนอกกลุ่มลักลอบเข้ามาอ่านข่าวสารของกลุ่มได้ด้วย

3. บริการติดต่อจากระยะไกล (Remote Login) การใช้โปรแกรมประเภท Telnet Login หรืออื่นๆ ทำให้ผู้ที่อยู่ส่วนใดส่วนหนึ่งของโลกสามารถติดต่อผ่านอินเทอร์เน็ตมายังเครื่องคอมพิวเตอร์ที่อาจจะอยู่อีกซีกหนึ่งของโลกเพื่อขอใช้งานที่คอมพิวเตอร์เครื่องนั้นเสมือนหนึ่งว่าผู้ใช้กำลังนั่งทำงานอยู่ตรงหน้าได้

4. บริการจัดการแฟ้มข้อมูล (File Transfer) การติดต่อสื่อสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ตจะไม่มีประโยชน์เท่าที่ควรหากว่าผู้ใช้ไม่สามารถคัดลอกสำเนาแฟ้มข้อมูลหรือคัดลอกสำเนาข้อมูลจากฐานข้อมูลซึ่งมีอยู่นับไม่ถ้วนกระจายอยู่ทั่วโลก บริการที่กล่าวถึงนี้คือ โปรแกรม FTP ซึ่งเป็นอีกส่วนหนึ่งของอินเทอร์เน็ตที่เป็นบริการยอดนิยมไม่แพ้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

ระบบอินเทอร์เน็ตเคยเป็นที่นิยมเฉพาะกลุ่มนักศึกษา นักค้นคว้าวิจัย และนักทดลองตามห้องทดลองเท่านั้น ในปัจจุบันแนวความคิดนี้หมดไปอย่างสิ้นเชิงด้วยการปรากฏการณ์ของโปรแกรมประยุกต์ประเภทใหม่เรียกว่า เครือข่าย WWW (World Wide Web) เครือข่ายนี้ได้ดึงดูดให้บุคคลจากทุกวงการทั่วโลกหันหน้ามาใช้อินเทอร์เน็ตกันอย่างกว้างขวางและในอัตราที่รวดเร็ว ทำให้คนธรรมดาทั่วไปสามารถใช้งานอินเทอร์เน็ตได้

ภายในอีกไม่กี่ปีข้างหน้าอินเทอร์เน็ตจะเข้ามาแทนที่ โทรศัพท์ โทรทัศน์ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ ทีวี วิดีโอ รวมไปถึงพวกเคเบิลทีวีต่างๆ หากโครงการนี้ประสบความสำเร็จเมื่อใดพวกเราทุกคนก็จะเข้าถึงสื่อต่างๆ ภายในโลกนี้ได้อย่างไม่จำกัดซึ่งไม่เป็นแค่จินตนาการหลอกลอกๆ แต่มันเกิดขึ้นเพียงใช้คอมพิวเตอร์เครื่องเดียวที่เชื่อมต่อเข้ากับระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (ธรรมรัตน์ สานติวรนนท์. 2542 : 29)

จากรายงานผลการวิจัย เรื่องสภาพการแข่งขันและราคาค่าบริการอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยของสมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ และเคอเนน นิคมบริรักษ์ (2542 : 2) กล่าวว่า อินเทอร์เน็ตเป็นเทคโนโลยีที่มีศักยภาพสูงที่สุดในการเปลี่ยนแปลงสังคม ทั้งนี้เนื่องจากอินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายที่เชื่อมต่อนุชนชาติในวงกว้างที่สุดอย่างไม่เคยมีมาก่อน เป็นเทคโนโลยีที่มีความยืดหยุ่นเป็นอย่างมาก สามารถประยุกต์ใช้งานได้ในทุกแทบสาขา เป็นเครือข่ายที่มีลักษณะเป็นประชาธิปไตยอย่างยิ่ง เพราะไม่มีใครเป็นเจ้าของอย่างแท้จริง

2.5 ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต

ยีน กูว์รเวอร์ธ (2540 : 50) กล่าวว่า จากการที่อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายที่ทุกคนในโลกใช้ประโยชน์ร่วมกัน ขณะเดียวกันสภาพการใช้งานที่แน่นหนาทำให้มีข้อมูลข่าวสารวิ่งอยู่บนอินเทอร์เน็ตมากมายจนทำให้สภาพเครือข่ายใช้งานได้ช้า และเป็นปัญหาต่อการใช้งาน โดยเฉพาะการประยุกต์โปรแกรมใหม่ๆ หลายโปรแกรมก็ไม่สามารถใช้งานได้ดี เช่น การประยุกต์มัลติมีเดีย การประยุกต์วิทยุ นอกจากนี้งานที่ต้องการข้อมูลข่าวสารจำนวนมาก เช่น งานวิจัยจำเป็นต้องใช้ข้อมูลข่าวสารที่ใช้งานเป็นจำนวนมาก

2.5.1 ข้อจำกัดของอินเทอร์เน็ต

อัญชลี โพธิ์ทอง และอัปสรศรี พลอดเปลือว (2543 : 144) สรุปข้อจำกัดของอินเทอร์เน็ตไว้ดังนี้

1. อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายงานขนาดใหญ่ที่ไม่มีใครเป็นเจ้าของ ทุกคนจึงสามารถสร้างเว็บไซต์หรือติดประกาศข้อความได้ทุกเรื่อง บางครั้งข้อความนั้นอาจจะเป็นข้อมูลที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ได้รับการรับรอง เช่น ข้อมูลด้านการแพทย์หรือผลการทดลองต่างๆ จึงเป็นวิจรรย์ญาณของผู้อ่านที่จะต้องใคร่ครวญข้อความที่อ่านนั้นด้วยว่าควรเชื่อถือได้หรือไม่

2. อินเทอร์เน็ตมีโปรแกรมและเครื่องมือในการทำงานมากมายหลายอย่าง เช่น การใช้เทลเน็ตเพื่อการติดต่อระยะไกลหรือการใช้โกลเฟอร์เพื่อสืบค้นข้อมูล ฯลฯ ดังนั้น ผู้ใช้จึงต้องศึกษาการใช้งานเสียก่อนจึงจะสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. นักเรียนและเยาวชนอาจติดต่อเข้าไปในเว็บไซต์ที่ไม่เป็นประโยชน์หรืออาจข่มขู่อารมณ์ทำให้เป็นอันตรายต่อตัวเองและสังคม

2.5.2 ผลกระทบของการใช้งานอินเทอร์เน็ต

การนำเทคโนโลยีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาใช้ก่อให้เกิดปัญหารูปแบบใหม่ขึ้นในทางสังคม ศาสนา และการเมือง ในระบบเครือข่ายทั่วไปการให้บริการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในหมู่ผู้ใช้เป็นการให้บริการมาตรฐานที่ทุกระบบจะพึงมีครบเท่าที่ข้อมูลที่แลกเปลี่ยนกันนั้นเป็นข้อมูลในเชิงสร้างสรรค์ที่ทุกฝ่ายยอมรับก็จะไม่ก่อให้เกิดปัญหาใดๆ ตามมา ปัญหาจะเริ่มก่อตัวขึ้นถ้า

ข้อมูลเหล่านั้นทำให้เกิดความแตกแยกทางความคิดเห็นหรือมีความเข้าใจแตกต่างกันออกไปของคนกลุ่มต่างๆ ในสังคม เช่น ข้อมูลทางการเมือง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศาสนา และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ เป็นต้น ข้อมูลของกลุ่มหนึ่งอาจไปกระทบหรือทำให้คนกลุ่มอื่นไม่เห็นด้วย ทำให้เกิดเป็นข้อโต้แย้งทางสังคมขึ้น เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นภาพยนตร์เกี่ยวกับการค้าประเวณีบนระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทำให้เกิดการโต้เถียงกันอย่างรุนแรงระหว่างที่เห็นด้วยกับฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยอย่างแน่นอน (สัลยุทธ์ สว่างวรรณ. 2542 : 6)

เป็นธรรมชาติของโลกสิ่งที่มีประโยชน์ก็ย่อมมีโทษ อินเทอร์เน็ตก็มีโทษเช่นกันซึ่งจะร้ายแรงแค่ไหนนั้นขึ้นอยู่กับที่การกระทำของตัวบุคคล โดยสรุปคือ เป็นแหล่งเผยแพร่ภาพอันขาดศีลธรรม เช่น ภาพลามกอนาจาร เนื่องจากการเผยแพร่ทำได้รวดเร็วและค่าใช้จ่ายต่ำมากๆ ทำให้เยาวชนเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ เพราะปัจจัยวัยรุ่นส่วนใหญ่มักใช้อินเทอร์เน็ตในการสนทนาคุยกับคนรู้จักและคนที่ไม่เคยพบเจอเพื่อความสนุกสนาน ทำให้เกิดช่องทางขโมยข้อมูลความลับและแอบเอาไปใช้หรือขายทำให้เจ้าของเกิดความเสียหาย เช่น รหัสผ่าน ข้อมูลบัตรเครดิตของผู้ซื้อสินค้าบนอินเทอร์เน็ต ผู้ไม่หวังดีสามารถปล่อยไวรัสคอมพิวเตอร์ออกมาทำให้เกิดความเสียหายต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์นับล้านเครื่อง (กอบเกียรติ สระอุบล. 2537 : 21)

อินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์บางเว็บไซต์จะมีสื่อบางสื่อที่ไม่เหมาะสมสำหรับเด็กและเยาวชน เช่น สื่อลามกอนาจาร เล่นการพนันผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ดังนั้น ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทุกคนจึงควรคำนึงถึงจรรยาบรรณของนักคอมพิวเตอร์ไว้ว่าจะใช้อินเทอร์เน็ตอย่างไรก่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด และต้องไม่ทำให้บุคคลอื่นได้รับความเดือดร้อนซึ่งถือได้ว่าเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล (เสาวคนธ์ อุ๋นยนต์. 2542 : 265)

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สรุญา สาโรวาท (2543 : I-II) ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตและอินเทอร์เน็ตในสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ กลุ่มเป้าหมายเป็น กลุ่มอาจารย์ประจำภาควิชาคอมพิวเตอร์จำนวน 61 คน นักศึกษาปริญญาตรี โพรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์จำนวน 345 คน ผลการวิจัยพบว่า วัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ตระดับมากที่สุดคือ เพื่อการวิจัยและค้นหาข้อมูลเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทั่วไป เพื่อความบันเทิง และเพื่อการเรียนการสอน ปัจจัยที่ทำให้ต้องการใช้งานอินเทอร์เน็ตและอินเทอร์เน็ตระดับมากที่สุดคือ รับข่าวสารทันเหตุการณ์ ช่วยค้นหาข้อมูล ให้สาระความรู้ แลกเปลี่ยนข่าวสารได้ และสนทนากับผู้อื่นได้ ปัญหาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมวิชาด้านคอมพิวเตอร์สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ระดับมากที่สุดคือ จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์มีไม่เพียงพอต่อความต้องการ การต่อเข้าใช้งานล้มเหลว สถาบันราชภัฏฯ ขาดนโยบายส่งเสริมและให้บริการทางเทคโนโลยี และสถานที่ใช้งานไม่สะดวก

ปวีณา น้ากั้ง (2546 : I-II) ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในศูนย์การศึกษาจันทร์เกษม-สหะพาศิษฐ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏจันทร์เกษม จำนวน 286 คน ผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แบ่งออกเป็นรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ใช้เพื่อค้นหาข้อมูล ทำการค้นหาข้อมูลได้ การใช้บริการตรวจสอบผลการเรียนและลงทะเบียนเรียน การเรียนรู้จากหนังสือ วารสาร และสิ่งพิมพ์อื่นๆ การค้นคว้าเพื่อทำรายงาน และปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แบ่งออกเป็นรายด้านที่มีปัญหาค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การให้บริการอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึงต่อความต้องการการใช้งาน จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้งานอินเทอร์เน็ตมีไม่เพียงพอ เวลาในการค้นหาข้อมูลนาน มีข้อจำกัดในการรักษาสำหรับสื่อสารเข้าถึงข้อมูลและติดต่อสื่อสาร และการเปิดห้องให้บริการอินเทอร์เน็ตกับเวลาที่จะใช้งานอินเทอร์เน็ตไม่ตรงกัน

พรวิไล สุขมาก (2546 : I) ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 กลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาวิทยาลัยในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 377 คน ผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ อยู่ในระดับมาก 2 ด้านคือ ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต ด้านปัจจัยสนับสนุนให้ใช้งานอินเทอร์เน็ต และอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้านคือ ด้านการใช้งานอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน ด้านเรียนรู้ทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ต ด้านบริการอินเทอร์เน็ตที่ใช้เป็นประจำ และปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต ด้านช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต ด้านนโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต และด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต

ลัดดา สรรพคุณ (2545 : I) ทำการวิจัยเรื่อง สภาพการใช้เทคโนโลยีการศึกษาตามความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตน โกสินทร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปีที่ 2 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ จำนวน 1,841 คน ผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการศึกษาภาพรวมทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุกด้านคือ ด้านการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ด้านการศึกษาทางไกล ด้านเครือข่ายการศึกษา ด้านการใช้งานห้องสมุด ด้านการใช้งานในห้องปฏิบัติการ และด้านการใช้งานประจำและงานบริหาร อยู่ในระดับปานกลาง

รชฎ นุญตรา (2548) [Online] ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาหาเกณฑ์ความพร้อมของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในการนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการบริหารและการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่าง

ประกอบด้วยผู้บริหารและครูผู้สอนในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 111 คน ผลวิจัยพบว่า เภทท์ความพร้อมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในการนำอินเทอร์เน็ตเข้ามาใช้เพื่อการบริหาร และการเรียนการสอนต้องมีความเหมาะสม 5 ด้านคือ ความพร้อมทางด้านบุคลากร ความพร้อมทางด้านอาคารสถานที่ ความพร้อมทางด้านงบประมาณ ความพร้อมทางอุปกรณ์ในการติดตั้งและความพร้อมทางด้านโปรแกรม

วิรัชชญา จำปีกลาง (2548) [Online] ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการใช้ อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของอาจารย์และนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มอาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการสอนปีการศึกษา 2543 จำนวน 168 คน กลุ่มนิสิตระดับปริญญาตรีที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2540-2543 จำนวน 369 คน และนิสิตระดับปริญญาโทที่เข้าศึกษาในปี การศึกษา 2543 จำนวน 216 คน รวมทั้งสิ้น 753 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. อาจารย์และนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เห็นว่า ด้านฮาร์ดแวร์เครื่องคอมพิวเตอร์ และระบบสื่อสารข้อมูลบางครั้ง ด้านซอฟต์แวร์ใช้บริการไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์มากที่สุด ด้านบุคลากรผู้ให้บริการศูนย์จัดหน้าที่คอยแนะนำช่วยเหลือ และองค์ประกอบสนับสนุนอื่นๆ อาจารย์ และนิสิตศึกษาด้วยตนเองจากหน้าจอ ใช้บริการโดยเฉลี่ย 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ ครั้งละ 1-2 ชั่วโมง ช่วงเวลา 12.01-15.00 น. เป็นช่วงเวลาว่าง

2. อาจารย์และนิสิตระดับปริญญาตรี นิสิตระดับปริญญาโท และจำแนกตามกลุ่มวิชาและสถานที่เรียนมีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น อาจารย์มีปัญหาด้านฮาร์ดแวร์ ด้านซอฟต์แวร์ และด้านบุคลากร ผู้ให้บริการอยู่ในระดับน้อย และนิสิตปริญญาตรีมีปัญหาด้านบุคลากรผู้ให้บริการ และด้านองค์ประกอบสนับสนุนอื่นๆ อยู่ใน ระดับมาก

3. นิสิตระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท มีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา โดยรวมและรายด้านมากกว่าอาจารย์ และนิสิตระดับปริญญาตรีมีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตด้าน องค์ประกอบอื่นๆ มากกว่านิสิตระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. อาจารย์และนิสิตกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการศึกษา โดยรวมและรายด้าน 3 ด้านคือ ด้านฮาร์ดแวร์ ด้านซอฟต์แวร์ และด้านบุคลากรผู้ ให้บริการมากกว่าอาจารย์และนิสิตกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นิสิตที่ศึกษาที่ศูนย์มหาสารคามมีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา โดยรวมและ ด้านองค์ประกอบสนับสนุนอื่นๆ มากกว่านิสิตที่ศึกษาที่วิทยาเขตนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ส่วนนิสิตที่ศึกษาที่ศูนย์พัฒนาการศึกษาอุดรธานี และนิสิตที่ศึกษาที่วิทยาเขต นครพนม มีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาไม่ต่างกัน

เทวา จุฬาริ (2548) [Online] ทำการวิจัยเรื่อง สภาพการใช้และการยอมรับอินเทอร์เน็ตของอาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ 174 คน และนักศึกษา 332 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. อาจารย์ส่วนใหญ่รู้จักระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจากสื่อโทรทัศน์ และมีการเรียนรู้พื้นฐานด้วยการเรียนรู้ตนเองจากคำแนะนำบนหน้าจอ แหล่งที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตจากวิทยาลัย โดยใช้บริการจำนวน 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ ในการให้บริการแต่ละครั้งใช้เวลาน้อยกว่า 1 ชั่วโมง ช่วงเวลาที่ใช้บริการบ่อยที่สุดคือ 15.01-18.00 น. เพราะเป็นช่วงเวลาที่ตนเองว่าง บริการต่างๆ บนอินเทอร์เน็ตที่ใช้มากที่สุดคือ บริการการสืบค้นข้อมูลเว็ลด์ไวด์เว็บ วัตถุประสงค์ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทั่วไป ปัญหาและอุปสรรคที่อาจารย์พบต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีผู้ใช้เป็นจำนวนมากทำให้ไม่สามารถติดต่อเข้ากันได้ และความขัดข้องทางเทคนิคเม้าส์

2. นักศึกษารู้จักระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจากเพื่อนแนะนำ และมีทักษะพื้นฐานจากเพื่อน แหล่งที่ใช้บริการ อินเทอร์เน็ตจากวิทยาลัย และจากร้านที่เปิดให้บริการอินเทอร์เน็ตมีจำนวนเท่ากัน โดยใช้บริการจำนวน 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ ในแต่ละครั้งใช้เวลา 1-2 ชั่วโมง ช่วงเวลาที่ใช้บริการบ่อยที่สุดคือ 15.01-18.00 น. เพราะเป็นช่วงเวลาที่ตนเองว่าง บริการที่ใช้มากที่สุดคือ บริการการสืบค้นข้อมูลเว็ลด์ไวด์เว็บ ซึ่งส่วนใหญ่ใช้เพื่อความบันเทิง และใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารเป็นปัญหาสำคัญ

3. การยอมรับอินเทอร์เน็ตของอาจารย์ ส่วนใหญ่อยู่ในขั้นการใช้ รองลงมาคือรับทราบ และขั้นสนใจตามลำดับ ส่วนการยอมรับของนักศึกษามีอยู่ในขั้นรับทราบ รองลงมาคือ ขั้นสนใจ และขั้นการใช้ ตามลำดับ

4. อาจารย์ที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยพยาบาลที่ติดตั้งอินเทอร์เน็ต และไม่ติดตั้งอินเทอร์เน็ต มีการยอมรับอินเทอร์เน็ต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษาที่ศึกษาในวิทยาลัยพยาบาลที่ติดตั้งอินเทอร์เน็ต และไม่ได้อินเทอร์เน็ตมีการยอมรับอินเทอร์เน็ตโดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นกัน

วรรณภา เพิ่มวณิชกุล (2548) [Online] ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชาย หญิง และนักศึกษาระดับอุดมศึกษาชาย หญิง ใช้อินเทอร์เน็ตตามร้านให้บริการอินเทอร์เน็ตจำนวน 20 แห่งในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ซึ่งได้มาโดยวิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) จำนวน 1,000 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนและนักศึกษาที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในเขตเทศบาลอุดรธานี ส่วนมากเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 52.2) และศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา (ร้อยละ 55.6) นักเรียนและนักศึกษามีวิธีการเรียนรู้อินเทอร์เน็ตจากร้านบริการอินเทอร์เน็ตมากที่สุด (ร้อยละ 59.3) โดยมีจุดประสงค์ในการเรียนรู้เพื่อความบันเทิง (ร้อยละ 44.6) มีทักษะพื้นฐานการเรียนรู้จากเพื่อนๆ แนะนำ (ร้อยละ 33.9) และรู้จักระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

จากครูที่ทำการสอน (ร้อยละ 33.4) นักเรียนและนักศึกษาส่วนมากใช้บริการอินเทอร์เน็ต 1-3 ครั้งต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 62.4) ในแต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 1-2 ชั่วโมง (ร้อยละ 52.1) ในช่วงเวลา 16.00-20.00 น. (ร้อยละ 43.6) และเป็นวันหยุดสำคัญ (ร้อยละ 43.6) สาเหตุที่ใช้ช่วงเวลาดังกล่าว เพราะเป็นช่วงเวลาที่ตนเองว่าง (ร้อยละ 74.9) นักเรียนและนักศึกษาส่วนใหญ่มีรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตในร้านบริการอินเทอร์เน็ตเพราะร้านมีเครื่องคอมพิวเตอร์มากจึงสะดวกในการใช้ เมื่อเครื่องว่าง (ร้อยละ 94.7) เว็บไซต์ที่นิยมเข้าใช้มากที่สุดคือ เว็บไซต์ภาษาไทย (ร้อยละ 92.8) นักเรียนและนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้ประเภทของการบริการอินเทอร์เน็ตคือ สืบค้นข้อมูลเว็ลด์ไวด์เว็บมากที่สุด (ร้อยละ 58.0) เว็บไซต์ที่นิยมเข้าไปมากที่สุดคือ แหล่งบันเทิง (ร้อยละ 54.6) เพื่อหาเพื่อนใหม่ (ร้อยละ 46.2) และค้นหาฟังเพลงดังค่ายเทปไทย (ร้อยละ 41.1) นักเรียนและนักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการบริการอินเทอร์เน็ตคือ ขอเงินจากผู้ปกครอง (ร้อยละ 69.0) โดยเสียค่าบริการไม่เกิน 100 บาทต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 41.2) และมีรายจ่ายที่ต้องจ่ายเพิ่มนอกเหนือจากการเช่าชั่วโมง คือค่าพิมพ์ของร้าน (ร้อยละ 37.47)

ปีพมา สุขศรี (2548) [Online] ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็น ความต้องการ และปัญหาเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นจำนวนประชากรทั้งหมดคือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่นที่ลงทะเบียนเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต และสมาชิกชุมชนคอมพิวเตอร์ในภาคการศึกษาต้นปีการศึกษา 2543 จำนวน 88 คน ผลการศึกษาพบว่า ด้านความคิดเห็น นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาให้อิสระในการรับรู้ตามความสนใจส่วนตัว ช่วยค้นข้อมูลใหม่ๆ ได้ง่ายและการฝึกหรือเรียนการสร้างโฮมเพจเป็นเรื่องน่าสนใจ ด้านความต้องการนักเรียนต้องการศึกษาค้นคว้าความรู้ผ่านทางอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาด้วยตนเอง ต้องการให้เพิ่มเวลาในการเข้าใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาในโรงเรียน และต้องการให้จัดนิทรรศการเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาและด้านปัญหาพบว่า นักเรียนมีปัญหาในเรื่องความล่าช้าในการตอบคำถามทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การสืบค้นข้อมูลที่ไม่ตรงตามที่ต้องการและไม่ทราบข่าวการจัดประกวดเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา

จากงานวิจัยข้างต้นโดยภาพรวมพอสรุปได้คือ สภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของอาจารย์และนักเรียนโดยส่วนใหญ่จะใช้ประโยชน์เพื่อศึกษามากที่สุด โดยการค้นหาข้อมูลแบบเว็ลด์ไวด์เว็บ เรียนรู้การใช้งานอินเทอร์เน็ตได้จาก การศึกษาด้วยตนเองจากเพื่อน แหล่งบริการอินเทอร์เน็ตของสถานศึกษาและร้านบริการอินเทอร์เน็ต เวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตแต่ละครั้งประมาณ 1-2 ชั่วโมงโดยเฉลี่ย 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เกิดจากงบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอ สถานที่ไม่เอื้ออำนวย ขาดวัสดุอุปกรณ์และบุคลากรที่จะให้คำแนะนำ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 8,490 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 367 คน โดยใช้เกณฑ์ตามตารางของ Krejcie and Morgan (1970 : 608) ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนนักศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548

สถานศึกษา	ประเภทวิชา	จำนวนประชากร			จำนวนกลุ่มตัวอย่าง		
		ปวช.	ปวส.	รวม	ปวช.	ปวส.	รวม
วิทยาลัยเทคนิค มีนบุรี	อุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ	325	365	690	14	16	30
	พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ	190	204	394	8	12	20
วิทยาลัยการอาชีพ นวมินทร์ราชูทิศ	อุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ	631	78	709	28	3	31
	พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ	71	51	122	3	2	5
วิทยาลัยการอาชีพ กาญจนภิเษก หนองจอก	อุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ	353	59	412	15	2	17
	พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ	225	77	302	9	3	12
วิทยาลัยพาณิชยการ อินทราชัย	อุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ	-	-	-	-	-	-
	พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ	1,240	681	1,921	54	29	83

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

สถานศึกษา	ประเภทวิชา	จำนวนประชากร			จำนวนกลุ่มตัวอย่าง		
		ปวช.	ปวส.	รวม	ปวช.	ปวส.	รวม
วิทยาลัยเทคนิค กาญจนานิกะ มหานคร	อุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ	1,447	393	1,840	63	18	81
วิทยาลัย สารพัดช่าง พระนคร	อุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ	196	-	196	8	-	8
วิทยาลัยศิลป์ หัตถกรรมกรุงเทพ	อุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยพัฒนวิชาการ บางนา	อุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยบริหาร ธุรกิจและการ ท่องเที่ยวกรุงเทพ	อุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ	80	63	143	3	2	5
วิทยาลัยบริหาร ธุรกิจและการ ท่องเที่ยวกรุงเทพ	อุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ	909	333	1,242	40	14	54
วิทยาลัย อาชีวศึกษา เอี่ยมละออ	อุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ	-	-	-	-	-	-
	รวม	6,109	2,381	8,490	264	103	367

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาจากเครื่องมือของ สรรญา
สาโรวาท (2543 : 115) โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ถ้ามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยถามเกี่ยวกับ เพศ
ประเภทวิชาที่กำลังศึกษา ระดับการศึกษา ความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตก่อนเข้าและหลังเข้าศึกษาใน
สถานศึกษา ลักษณะการใช้งานอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตตั้งแต่เริ่มต้นการ
ใช้งาน ได้จนถึงปัจจุบัน ความถี่ในการใช้งานอินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ ระยะเวลาในการใช้งานแต่ละ
ครั้ง และช่วงเวลาในการใช้งาน โดยแบบสอบถามเป็นลักษณะเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของผู้ตอบแบบสอบถาม
ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต ปัจจัยสนับสนุนให้ใช้งานอินเทอร์เน็ต บริการ
อินเทอร์เน็ตที่ใช้เป็นประจำ การเรียนรู้ทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ต การใช้งานอินเทอร์เน็ตด้าน
การเรียนรู้ จำนวน 35 ข้อ โดยแบบสอบถามมีลักษณะให้เลือกตอบ แบบมาตราส่วนประมาณค่า

(Rating Scale) 5 ระดับ คือ

5 หมายถึง มีสภาพการใช้งานในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง มีสภาพการใช้งานในระดับ มาก

3 หมายถึง มีสภาพการใช้งานในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง มีสภาพการใช้งานในระดับ น้อย

1 หมายถึง มีสภาพการใช้งานในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ นโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต และช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต จำนวน 17 ข้อ โดยแบบสอบถามมีลักษณะให้เลือกตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับคือ

5 หมายถึง มีปัญหาการใช้งานในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง มีปัญหาการใช้งานในระดับ มาก

3 หมายถึง มีปัญหาการใช้งานในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง มีปัญหาการใช้งานในระดับ น้อย

1 หมายถึง มีปัญหาการใช้งานในระดับ น้อยที่สุด

3.2.2 วิธีสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างและพัฒนาแบบสอบถามสภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ดังรูปที่ 3.1 โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา
2. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามตัวแปรที่ศึกษา
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและขอคำแนะนำในการปรับปรุงแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขเสร็จแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ตลอดจนความถูกต้องของการใช้ภาษา โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคำถาม ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านที่จะตรวจสอบหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา มีรายชื่อดังต่อไปนี้

4.1 อาจารย์อนันตพัฒน์ อนันตชัย อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

4.2 ผศ.ไพฑูรย์ พิมพ์ อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง

4.3 อาจารย์สุชาติ วิษาช่วย รองผู้อำนวยการสถานศึกษา

วิทยาลัยการอาชีพนวมินทรราชูทิศ กลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

5. หลังจากผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเสร็จแล้วนำผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิในตาราง แสดงความคิดเห็นไปให้คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็นดังนี้

คะแนน +1 สำหรับแบบสอบถามที่แน่ชัดว่าข้อความมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์ เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต

คะแนน 0 สำหรับแบบสอบถามที่ไม่แน่ชัดว่าข้อความมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์ เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต

คะแนน -1 สำหรับแบบสอบถามที่แน่ชัดว่าข้อความ ไม่มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์ เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต

6. นำผลคะแนนที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้แต่ละข้อมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อ คำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต โดยใช้ สูตร (บุญเชิด ภิญ โยอนันตพงษ์. 2526 : 89-90)

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3.1)$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้
ในการวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นแต่ละข้อของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

7. นำค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต โดย กำหนดเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับ สภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่าแบบสอบถามข้อนั้นแสดงถึงสภาพ และปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ถ้าค่า IOC คำนวณได้ต่ำกว่า 0.5 ตัดข้อคำถามนั้นออกไป

8. ผลการนำค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 จำนวน 2 ข้อ ซึ่งอยู่ในแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตในด้านปัจจัยสนับสนุนให้ใช้งานอินเทอร์เน็ต คือ นโยบายของสถาบัน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.33 และในด้านการใช้งานอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน คือ การค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อการศึกษา ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.33 จึงได้ตัดข้อคำถามนั้นออกไป

9. ปรับปรุงแบบสอบถามและนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ซึ่งแบบสอบถามที่ใช้มีจำนวน 50 ข้อ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (Cronbach, 1970 : 161) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$r_{\alpha} = \left[\frac{K}{(K-1)} \right] \left[1 - \left(\frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right) \right] \quad (3.2)$$

เมื่อ	r_{α}	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	S_i^2	แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถาม
	$\sum S_i^2$	แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถาม
	K	แทน จำนวนข้อในแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามดังนี้

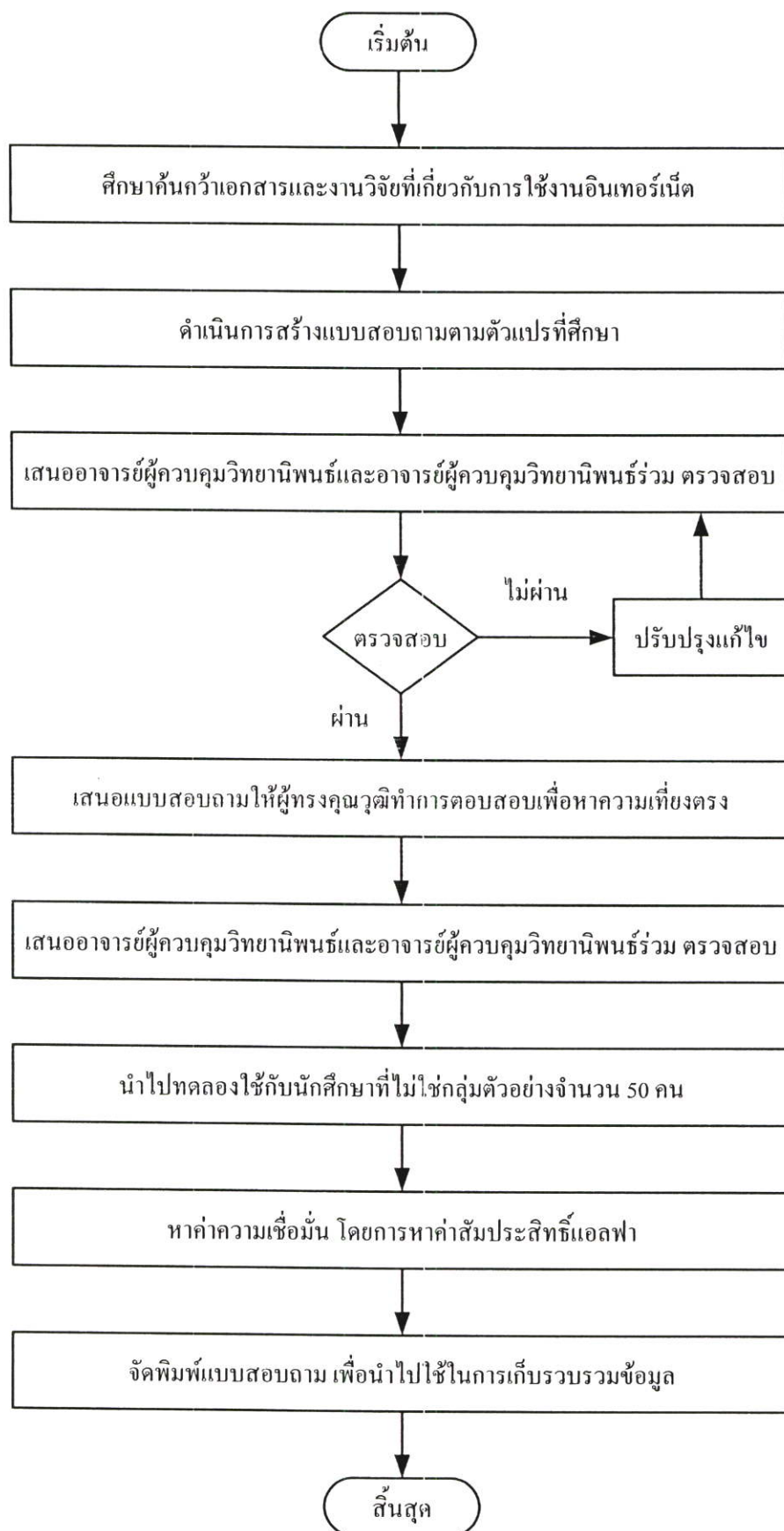
สภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

1. ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.76
2. ด้านปัจจัยสนับสนุนให้ใช้งานอินเทอร์เน็ต	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.84
3. ด้านบริการอินเทอร์เน็ตที่ใช้เป็นประจำ	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.82
4. ด้านการเรียนรู้ทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ต	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.63
5. ด้านการใช้งานอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.73
รวม	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.89

ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

1. ด้านนโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.75
2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.86
3. ด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.87
4. ด้านทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.63
5. ด้านช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.78
	รวม	ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.94
	รวมทั้งฉบับ	ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.92

รูปที่ 3.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. บันทึกรวบรวมข้อมูลขอความขออนุญาตให้คณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงสถานศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 แห่ง เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนักศึกษากลุ่มเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

2. เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนตุลาคม 2548 - ธันวาคม 2548 โดยรับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งทางไปรษณีย์ และรับคืนด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 367 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 หลังจากนั้นนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าจำนวน และร้อยละ นำมาเสนอในรูปแบบของตาราง พร้อมการบรรยายประกอบ

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เสนอข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยทำเป็นรายชื่อ รายด้าน และรวมทุกด้าน แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ โดยมีเกณฑ์การวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 3.2 เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของสภาพการใช้งาน

คะแนนเฉลี่ย	ระดับสภาพการใช้งาน
4.50 - 5.00	มากที่สุด
3.50 - 4.49	มาก
2.50 - 3.49	ปานกลาง
1.50 - 2.49	น้อย
1.00 - 1.49	น้อยที่สุด

3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เสนอข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยทำเป็นรายชื่อรายด้าน และรวมทุกด้าน แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ โดยมีเกณฑ์การวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 3.3 เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการใช้งาน

คะแนนเฉลี่ย	ระดับปัญหาการใช้งาน
4.50 - 5.00	มากที่สุด
3.50 - 4.49	มาก
2.50 - 3.49	ปานกลาง
1.50 - 2.49	น้อย
1.00 - 1.49	น้อยที่สุด

4. เปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครของนักศึกษาจำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา ประเภทวิชา โดยการทดสอบสมมติฐานการทดสอบ t-test แบบ Independent Sample Test

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. หาสถิติพื้นฐานข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (มัลลิกา บุญนาค. 2542 : 41-42)

ดังสูตร

$$\begin{aligned} \text{ค่าร้อยละ} &= \frac{\text{จำนวนข้อมูลที่มี}}{\text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด}} \times 100 & (3.3) \\ &= \frac{n}{N} \times 100 \end{aligned}$$

เมื่อ n แทน จำนวนข้อมูลที่มี
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. หาค่าเฉลี่ย (Mean) (ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2539 : 111-112) ดังสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n} \quad (3.4)$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	\sum	แทน ผลรวมของคะแนน
	X	แทน คะแนนแต่ละจำนวน
	n	แทน จำนวนข้อมูล
	$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละจำนวน

ดังนี้

3. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 103)

$$SD = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}} \quad (3.5)$$

เมื่อ	SD	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง
	X	แทน ข้อมูลแต่ละจำนวน
	X^2	แทน ข้อมูลแต่ละจำนวนยกกำลังสอง

4. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน การทดสอบ t-test แบบ Independent Sample

4.1 ทำการทดสอบหาค่าความแปรปรวนของประชากร

(บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 111-112) โดยใช้สูตร

$$F = \frac{S_2^2}{S_1^2} \quad (3.6)$$

$$df_2 = n_2 - 1$$

$$df_1 = n_1 - 1$$

เมื่อ	S_1^2, S_2^2	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง
	n_1, n_2	แทน จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

4.1.1 กรณีที่ความแปรปรวนของประชากรเท่ากัน ใช้การทดสอบ t-test

ชนิด Pooled Variance (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 111-112) ดังสูตร

$$t = \frac{\overline{X}_1 - \overline{X}_2}{\sqrt{\left\{ \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \right\} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}} \quad (3.7)$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตในการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	$\overline{X}_1, \overline{X}_2$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	S_1^2, S_2^2	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง
	n_1, n_2	แทน จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

4.1.2 กรณีที่ความแปรปรวนของประชากรไม่เท่ากัน ใช้การทดสอบ t-test

ชนิด Separate Variance (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 111-112) ดังสูตร

$$t = \frac{\overline{X}_1 - \overline{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}} \quad (3.8)$$

$$df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตในการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	$\overline{X}_1, \overline{X}_2$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	S_1^2, S_2^2	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง
	n_1, n_2	แทน จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ สภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

4.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเพศชาย กับเพศหญิง

4.5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

4.6 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างประเภทวิชาอุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ กับประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้แก่ นักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 367 คน โดยจำแนกรายละเอียดของข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักศึกษาเป็นจำนวนและร้อยละ

ข้อมูลสถานภาพทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	174	47.40
2. หญิง	193	52.60
รวม	367	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลสถานภาพทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประเภทวิชาที่กำลังศึกษา		
1. อุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ	169	46.00
2. พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ	198	54.00
รวม	367	100
ระดับชั้นการศึกษา		
1. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	266	72.50
2. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	101	27.50
รวม	367	100
ความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตก่อนเข้าศึกษาในสถานศึกษา		
1. ไม่มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตมาก่อน	45	12.30
2. มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตเล็กน้อย	171	46.60
3. มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตปานกลาง	137	37.30
4. มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตมาก	14	3.80
รวม	367	100
ความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตหลังเข้าศึกษาในสถานศึกษา		
1. มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตเท่าเดิม	43	11.70
2. มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นเล็กน้อย	138	37.60
3. มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นปานกลาง	118	32.20
4. มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นมาก	68	18.50
รวม	367	100
ลักษณะการใช้งานอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา		
1. เมื่อเรียนรายวิชา	104	28.30
2. เมื่อมีเวลาว่าง	177	48.20
3. เมื่อห้องใช้อินเทอร์เน็ตเปิดให้บริการ	63	17.20
4. อื่นๆ	23	6.30
รวม	367	100
ประสบการณ์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต		
1. น้อยกว่า 1 ปี	114	31.10
2. 1-2 ปี	133	36.20
3. 3-4 ปี	83	22.60

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลสถานภาพทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. 5-6 ปี	24	6.50
5. 6 ปีขึ้นไป	13	3.50
รวม	367	100
ความถี่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา		
1. น้อยกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์	158	43.10
2. 1 ครั้งต่อสัปดาห์	99	27.00
3. 2-4 ครั้งต่อสัปดาห์	86	23.40
4. 6-8 ครั้งต่อสัปดาห์	14	3.80
5. 8 ครั้งขึ้นไป	10	2.70
รวม	367	100
ระยะเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา		
1. ต่ำกว่า 1 ชั่วโมง	87	23.70
2. 1 ชั่วโมง	142	38.70
3. 2 ชั่วโมง	81	22.10
4. 3 ชั่วโมง	36	9.80
5. มากกว่า 3 ชั่วโมง	21	5.70
รวม	367	100
ช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา		
1. ช่วงเวลา 07.01-09.00 น.	34	9.30
2. ช่วงเวลา 09.01-10.00 น.	50	13.60
3. ช่วงเวลา 10.01-11.00 น.	77	21.00
4. ช่วงเวลา 11.01-13.00 น.	101	27.50
5. ช่วงเวลา 13.01-15.00 น.	66	18.00
6. ช่วงเวลา 15.01-17.00 น.	39	10.60
รวม	367	100

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นดังนี้

จำแนกตามเพศ พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีจำนวนมากที่สุดคือ 193 คนคิดเป็นร้อยละ 52.60 และเป็นเพศชาย จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 47.40

จำแนกตามประเภทวิชาที่กำลังศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ มีจำนวนมากที่สุด คือ 198 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00 และเป็นนักศึกษาอุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00

จำแนกตามระดับชั้น พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีจำนวนมากที่สุดคือ 266 คน คิดเป็นร้อยละ 72.50 และเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50

จำแนกตามความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตก่อนเข้าศึกษาในสถานศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตก่อนเข้าศึกษาในสถานศึกษาเล็กน้อย มีจำนวนมากที่สุด คือ 171 คน คิดเป็นร้อยละ 46.60 รองลงมาคือ มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตปานกลาง จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 37.30 ไม่มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตมาก่อน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 12.30 และมีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตมาก จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 ตามลำดับ

จำแนกตามความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตหลังเข้าศึกษาในสถานศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตหลังเข้าศึกษาในสถานศึกษาเพิ่มขึ้นเล็กน้อย มีจำนวนมากที่สุดคือ 138 คน คิดเป็นร้อยละ 37.60 รองลงมาคือ มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นปานกลาง จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 32.20 มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นมาก จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 และมีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตเท่าเดิม จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.70 ตามลำดับ

จำแนกตามลักษณะการใช้งานอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษาใช้งานอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา เมื่อมีเวลาว่าง มีจำนวนมากที่สุด คือ 177 คน คิดเป็นร้อยละ 48.20 รองลงมาคือ เมื่อเรียนรายวิชา จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 28.30 เมื่อห้องใช้อินเทอร์เน็ตเปิดให้บริการ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 17.20 และอื่นๆ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.30 ตามลำดับ

จำแนกตามประสบการณ์ใช้งานอินเทอร์เน็ต พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษามีประสบการณ์ใช้งานอินเทอร์เน็ตระยะเวลา 1-2 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ 133 คน คิดเป็นร้อยละ 36.20 รองลงมาคือ ระยะเวลาน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 31.10 ระยะเวลา 3-4 ปี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 22.60 ระยะเวลา 5-6 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 และระยะเวลา 6 ปีขึ้นไป จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 ตามลำดับ

จำแนกตามความถี่ในการใช้งานอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษาต่อสัปดาห์ พบว่า ส่วนใหญ่ความถี่ในการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา น้อยกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวนมากที่สุด คือ 158 คน คิดเป็นร้อยละ 43.10 รองลงมาคือ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 2-4 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 23.40 6-8 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 และ 8 ครั้งขึ้นไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 ตามลำดับ

จำแนกตามระยะเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษาใช้งานอินเทอร์เน็ตแต่ละครั้งเป็นเวลา 1 ชั่วโมง มีจำนวนมากที่สุด คือ 142 คน คิดเป็นร้อยละ 38.70

รองลงมาคือ ต่ำกว่า 1 ชั่วโมง จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 23.70 2 ชั่วโมง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 22.10 3 ชั่วโมง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.80 และมากกว่า 3 ชั่วโมง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.70 ตามลำดับ

จำแนกตามช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษาใช้งานอินเทอร์เน็ตช่วงเวลา 11.01-13.00 น. มีจำนวนมากที่สุด คือ 101 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 รองลงมาคือ ช่วงเวลา 10.01-11.00 น. จำนวน 77 คนคิดเป็นร้อยละ 21.00 ช่วงเวลา 13.01-15.00 น. จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 ช่วงเวลา 09.01-10.00 น. จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 13.60 ช่วงเวลา 15.01-17.00 น. จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.60 และช่วงเวลา 07.01-09.00 น. จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30 ตามลำดับ

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกรายละเอียดของข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ ดังนี้

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 367 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับสภาพการใช้อินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของสภาพการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

สภาพการใช้อินเทอร์เน็ต	กลุ่มตัวอย่าง n = 367		ระดับสภาพ การใช้งาน	ลำดับที่
	\bar{x}	SD		
1. วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต	3.67	1.07	มาก	1
2. ปัจจัยสนับสนุนให้ใช้อินเทอร์เน็ต	3.47	1.12	ปานกลาง	2
3. บริการอินเทอร์เน็ตที่ใช้เป็นประจำ	3.17	1.24	ปานกลาง	4
4. การเรียนรู้ทักษะการใช้อินเทอร์เน็ต	3.28	1.06	ปานกลาง	3
5. การใช้อินเทอร์เน็ตด้านการเรียน	3.16	1.22	ปานกลาง	5
รวม	3.33	1.16	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์พบว่า สภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.33 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.67 ปัจจุบันสนับสนุนให้ใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.47 อยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน ได้แก่ การเรียนรู้ทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.28 บริการอินเทอร์เน็ตที่ใช้เป็นประจำ มีค่าเฉลี่ย 3.17 การใช้งานอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.16

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 367 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต

วัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต	กลุ่มตัวอย่าง n = 367		ระดับสภาพ การใช้งาน	ลำดับที่
	\bar{x}	SD		
1.1 เพื่อศึกษา	3.73	0.97	มาก	3
1.2 เพื่อค้นหาข้อมูล	3.84	0.97	มาก	1
1.3 เพื่อเพิ่มความรู้	3.61	1.06	มาก	4
1.4 เพื่อติดต่อสื่อสาร	3.41	1.19	ปานกลาง	5
1.5 เพื่อความบันเทิง	3.75	1.16	มาก	2
รวม	3.67	1.07	มาก	

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์พบว่า สภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.67 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ อยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ได้แก่ เพื่อค้นหาข้อมูล มีค่าเฉลี่ย 3.84 เพื่อความบันเทิง มีค่าเฉลี่ย 3.75 เพื่อศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.73 เพื่อเพิ่มความรู้ มีค่าเฉลี่ย

3.61 อยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน ได้แก่ เพื่อติดต่อสื่อสาร มีค่าเฉลี่ย 3.41

4.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

ด้านปัจจัยสนับสนุนให้ใช้งานอินเทอร์เน็ต

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 367 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนให้ใช้งานอินเทอร์เน็ต

ปัจจัยสนับสนุนให้ใช้งานอินเทอร์เน็ต	กลุ่มตัวอย่าง n = 367		ระดับสภาพ การใช้งาน	ลำดับที่
	\bar{x}	SD		
2.1 ช่วยในการศึกษา	3.84	1.06	มาก	1
2.2 ให้ความรู้	3.81	0.99	มาก	2
2.3 รับข่าวสารทันเหตุการณ์	3.65	1.11	มาก	3
2.4 ความรวดเร็วของอินเทอร์เน็ต	3.36	1.25	ปานกลาง	5
2.5 ค้นหาข้อมูลได้	3.56	1.10	มาก	4
2.6 สถานศึกษาฝึกอบรมการใช้ให้	3.08	1.13	ปานกลาง	8
2.7 สนทนากับผู้อื่นได้	3.18	1.20	ปานกลาง	7
2.8 แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารได้	3.25	1.17	ปานกลาง	6
รวม	3.47	1.12	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์พบว่า สภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านปัจจัยสนับสนุนให้ใช้งานอินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.47 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ อยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ได้แก่ ช่วยในการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.84 ให้ความรู้ มีค่าเฉลี่ย 3.81 รับข่าวสารทันเหตุการณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.65 ค้นหาข้อมูลได้ มีค่าเฉลี่ย 3.56 อยู่ในระดับปานกลาง 4 ด้าน ได้แก่ ความรวดเร็วของอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.36 แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารได้ มีค่าเฉลี่ย 3.25 สนทนากับผู้อื่นได้ มีค่าเฉลี่ย 3.18 สถานศึกษาฝึกอบรมการใช้ให้ มีค่าเฉลี่ย 3.08

4.2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

ด้านบริการอินเทอร์เน็ตที่ใช้เป็นประจำ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 367 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ด้านบริการอินเทอร์เน็ตที่ใช้เป็นประจำ

บริการอินเทอร์เน็ตที่ใช้เป็นประจำ	กลุ่มตัวอย่าง n = 367		ระดับสภาพ การใช้งาน	ลำดับที่
	\bar{x}	SD		
3.1 บริการรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail)	3.28	1.29	ปานกลาง	3
3.2 ค้นหาข้อมูลในเว็ลด์ ไรด์ เว็บ (WWW)	3.64	1.19	มาก	2
3.3 บริการเทลเน็ต (Telnet)	2.85	1.21	ปานกลาง	8
3.4 บริการโอนย้ายข้อมูล (FTP)	2.86	1.25	ปานกลาง	7
3.5 สนทนาผ่านหน้าจอ (ICQ, IRC, Chat, Pirch)	3.05	1.27	ปานกลาง	5
3.6 เว็บบอร์ด (Web Board)	3.05	1.22	ปานกลาง	4
3.7 ฝากข้อความทางโทรศัพท์มือถือ	2.93	1.40	ปานกลาง	6
3.8 รับฟังข่าวสาร สาระ และบันเทิง	3.67	1.09	มาก	1
รวม	3.17	1.24	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์พบว่า สภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านบริการอินเทอร์เน็ตที่ใช้เป็นประจำ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.17 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ได้แก่ รับฟังข่าวสาร สาระ และบันเทิง มีค่าเฉลี่ย 3.67 ค้นหาข้อมูลในเว็ลด์ ไรด์ เว็บ (WWW) มีค่าเฉลี่ย 3.64 อยู่ในระดับปานกลาง 6 ด้าน ได้แก่ บริการรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) มีค่าเฉลี่ย 3.28 เว็บบอร์ด (Web Board) มีค่าเฉลี่ย 3.05 สนทนาผ่านหน้าจอ (ICQ, IRC, Chat, Pirch) มีค่าเฉลี่ย 3.05 ฝากข้อความทางโทรศัพท์มือถือ มีค่าเฉลี่ย 2.93 บริการโอนย้ายข้อมูล (FTP) มีค่าเฉลี่ย 2.86 บริการเทลเน็ต (Telnet) มีค่าเฉลี่ย 2.85

4.2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

ด้านการเรียนรู้ทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ต

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 367 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ด้านการเรียนรู้ทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ต

การเรียนรู้ทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ต	กลุ่มตัวอย่าง n = 367		ระดับสภาพ การใช้งาน	ลำดับที่
	\bar{x}	SD		
4.1 เรียนรู้จากการเรียนการสอนในสถานศึกษา	3.30	1.02	ปานกลาง	2
4.2 เรียนรู้จากการฝึกอบรมจากสถานศึกษา	3.20	1.05	ปานกลาง	4
4.3 เรียนรู้จากหนังสือ วารสาร และสิ่งพิมพ์อื่นๆ	3.28	1.09	ปานกลาง	3
4.4 เรียนรู้จากเพื่อน	3.46	1.04	ปานกลาง	1
4.5 เรียนรู้จากเว็บเพจ	3.17	1.11	ปานกลาง	5
รวม	3.28	1.06	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์พบว่า สภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเรียนรู้ทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.28 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ อยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน ได้แก่ เรียนรู้จากเพื่อน มีค่าเฉลี่ย 3.46 เรียนรู้จากการเรียนการสอนในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.30 เรียนรู้จากหนังสือ วารสาร และสิ่งพิมพ์อื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 3.28 เรียนรู้จากการฝึกอบรมจากสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.20 เรียนรู้จากเว็บเพจ มีค่าเฉลี่ย 3.17

4.2.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

ด้านการใช้งานอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 367 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ด้านการใช้งานอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน

การใช้งานอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน	กลุ่มตัวอย่าง n = 367		ระดับสภาพ การใช้งาน	ลำดับที่
	\bar{x}	SD		
5.1 ฝึกสร้างเว็บเพจประกอบการเรียน	3.03	1.21	ปานกลาง	5
5.2 นำเครื่องมือต่างๆ จากอินเทอร์เน็ตมาสร้างสื่อการเรียน เช่น มัลติมีเดียคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)	3.03	1.23	ปานกลาง	6
5.3 ค้นคว้าเพื่อทำรายงาน	3.75	1.10	มาก	1
5.4 รับ-ส่งการบ้าน	3.07	1.21	ปานกลาง	3
5.5 การโต้ตอบจดหมาย	3.01	1.22	ปานกลาง	7
5.6 ติดต่อกับผู้ใช้อินเทอร์เน็ต (โดย ICQ, IRC, Chat, Pirch)	3.06	1.31	ปานกลาง	4
5.7 ค้นคว้าข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และจัดเก็บบันทึกไว้เพื่อใช้ในการค้นคว้า และเผยแพร่	3.17	1.26	ปานกลาง	2
รวม	3.16	1.22	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์พบว่า สภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการใช้งานอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.16 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ได้แก่ ค้นคว้าเพื่อทำรายงาน มีค่าเฉลี่ย 3.75 อยู่ในระดับปานกลาง 6 ด้าน ได้แก่ ค้นคว้าข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และจัดเก็บบันทึกไว้เพื่อใช้ในการค้นคว้า และเผยแพร่ มีค่าเฉลี่ย 3.17 รับ-ส่งการบ้าน มีค่าเฉลี่ย 3.07 ติดต่อกับผู้ใช้อินเทอร์เน็ต (โดย ICQ, IRC, Chat, Pirch) มีค่าเฉลี่ย 3.06 ฝึกสร้างเว็บเพจประกอบการเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.03 นำเครื่องมือต่างๆ จากอินเทอร์เน็ตมาสร้างสื่อการเรียน เช่น มัลติมีเดีย คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) มีค่าเฉลี่ย 3.03 การโต้ตอบจดหมาย มีค่าเฉลี่ย 3.01

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกรายละเอียดของข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ ดังนี้

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 367 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต	กลุ่มตัวอย่าง n = 367		ระดับ ปัญหา การใช้งาน	ลำดับ ที่
	\bar{x}	SD		
1. นโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต	3.60	1.07	มาก	3
2. สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต	3.63	1.13	มาก	2
3. การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต	3.56	1.16	มาก	4
4. ทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต	3.55	1.05	มาก	5
5. ช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต	3.65	1.15	มาก	1
รวม	3.60	1.12	มาก	

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ อยู่ในระดับมาก 5 ด้าน ได้แก่ ช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.65 สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.63 นโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.60 การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.56 ทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.55

4.3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

ด้านนโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 367 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ด้านนโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต

นโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต	กลุ่มตัวอย่าง n = 367		ระดับ ปัญหา การใช้งาน	ลำดับ ที่
	\bar{x}	SD		
1.1 สถานศึกษาขาดนโยบายในการสนับสนุนด้านอินเทอร์เน็ต	3.52	1.07	มาก	3
1.2 การส่งเสริมการใช้งานอินเทอร์เน็ตภายในสถานศึกษามีน้อย	3.56	1.04	มาก	2
1.3 การให้บริการอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึงต่อความต้องการการใช้งาน	3.72	1.10	มาก	1
รวม	3.60	1.07	มาก	

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านนโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ได้แก่ การให้บริการอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึงต่อความต้องการการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 3.72 การส่งเสริมการใช้งานอินเทอร์เน็ตภายในสถานศึกษามีน้อย มีค่าเฉลี่ย 3.56 สถานศึกษาขาดนโยบายในการสนับสนุนด้านอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.52

4.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 367 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูล

จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต

สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต	กลุ่มตัวอย่าง n = 367		ระดับ ปัญหา การใช้งาน	ลำดับ ที่
	\bar{x}	SD		
2.1 จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้งานอินเทอร์เน็ต มีไม่เพียงพอ	3.77	1.19	มาก	1
2.2 สถานที่ใช้งานอินเทอร์เน็ตไม่เอื้ออำนวย	3.61	1.11	มาก	3
2.3 เวลาที่เปิดให้บริการอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา ไม่เพียงพอ	3.61	1.10	มาก	2
2.4 อุปกรณ์ต่อร่วมกับอินเทอร์เน็ตไม่ทันสมัย	3.58	1.14	มาก	5
2.5 โปรแกรมที่ใช้ร่วมกับอินเทอร์เน็ตไม่ทันสมัย	3.58	1.12	มาก	4
รวม	3.63	1.13	มาก	

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ อยู่ในระดับมาก 5 ด้าน ได้แก่ จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้งานอินเทอร์เน็ตมีไม่เพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 3.77 เวลาที่เปิดให้บริการอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษาไม่เพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 3.61 สถานที่ใช้งานอินเทอร์เน็ตไม่เอื้ออำนวย มีค่าเฉลี่ย 3.61 โปรแกรมที่ใช้ร่วมกับอินเทอร์เน็ตไม่ทันสมัย มีค่าเฉลี่ย 3.58 อุปกรณ์ต่อร่วมกับอินเทอร์เน็ตไม่ทันสมัย มีค่าเฉลี่ย 3.58

4.3.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 367 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต

การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต	กลุ่มตัวอย่าง n = 367		ระดับ ปัญหา การใช้งาน	ลำดับ ที่
	\bar{x}	SD		
3.1 การต่อเข้าอินเทอร์เน็ตล้มเหลว	3.57	1.12	มาก	2
3.2 ความเร็วในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตช้า	3.65	1.21	มาก	1
3.3 เวลาในการค้นข้อมูลนาน	3.53	1.14	มาก	3
3.4 สัญญาณถูกขัดจังหวะในขณะที่ค้นหาข้อมูล	3.50	1.17	มาก	4
รวม	3.56	1.16	มาก	

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ อยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ได้แก่ ความเร็วในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตช้า มีค่าเฉลี่ย 3.65 การต่อเข้าอินเทอร์เน็ตล้มเหลว มีค่าเฉลี่ย 3.57 เวลาในการค้นข้อมูลนาน มีค่าเฉลี่ย 3.53 สัญญาณถูกขัดจังหวะในขณะที่ค้นหาข้อมูล มีค่าเฉลี่ย 3.50

4.3.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

ด้านทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 367 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ด้านทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต

ทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต	กลุ่มตัวอย่าง n = 367		ระดับ ปัญหา การใช้งาน	ลำดับ ที่
	\bar{x}	SD		
4.1 มีข้อจำกัดในการใช้ภาษาสำหรับสื่อเข้าถึงข้อมูลและติดต่อสื่อสาร	3.60	1.01	มาก	1

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต	กลุ่มตัวอย่าง n = 367		ระดับ ปัญหา การใช้งาน	ลำดับ ที่
	\bar{x}	SD		
4.2 ขาดผู้สอนและแนะนำในการใช้งานอินเทอร์เน็ต	3.53	1.04	มาก	2
4.3 ทักษะในการใช้งานด้านอินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอ	3.53	1.09	มาก	3
รวม	3.55	1.05	มาก	

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ได้แก่ มีข้อจำกัดในการใช้ภาษาสำหรับสื่อเข้าถึงข้อมูลและติดต่อสื่อสาร มีค่าเฉลี่ย 3.60 ขาดผู้สอนและแนะนำในการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.53 ทักษะในการใช้งานด้านอินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 3.53

4.3.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

ด้านช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 367 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ของปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ด้านช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต

ช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต	กลุ่มตัวอย่าง n = 367		ระดับ ปัญหา การใช้งาน	ลำดับ ที่
	\bar{x}	SD		
5.1 ช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตมีน้อย	3.60	1.14	มาก	2
5.2 ช่วงเวลาในการเปิดให้บริการอินเทอร์เน็ตกับเวลาที่จะใช้งานอินเทอร์เน็ตไม่ตรงกัน	3.69	1.16	มาก	1
รวม	3.65	1.15	มาก	

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.65 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ได้แก่ ช่วงเวลาในการเปิดให้บริการอินเทอร์เน็ตกับเวลาที่จะใช้งานอินเทอร์เน็ตไม่ตรงกัน มีค่าเฉลี่ย 3.69 ช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตมีน้อย มีค่าเฉลี่ย 3.60

4.3.7 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถาม

1. เพิ่มจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ต่อเข้ากับระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตให้มากขึ้น
2. เพิ่มความเร็วให้กับอินเทอร์เน็ตให้สามารถค้นหาข้อมูลได้เร็วขึ้น
3. จัดให้มีครูสอนหรือผู้ชำนาญการให้คำแนะนำในการใช้งานอินเทอร์เน็ต
4. ควรจัดให้มีวิชาเรียนอินเทอร์เน็ตในหลักสูตรหรือชั่วโมงเรียนอินเทอร์เน็ตมากขึ้น
5. ควรจัดห้องบริการอินเทอร์เน็ตเพิ่มเวลาการเปิดให้ใช้บริการมากขึ้น

4.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 367 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และวิเคราะห์เปรียบเทียบด้วยสถิติ t-test ดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระหว่างเพศชายกับเพศหญิง

ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต	เพศชาย n = 174			เพศหญิง n = 193			t	Sig.
	\bar{x}	SD	ระดับปัญหาการใช้งาน	\bar{x}	SD	ระดับปัญหาการใช้งาน		
1.นโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต	3.56	1.00	มาก	3.64	1.13	มาก	-0.69	0.36

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ปัญหาการใช้งาน อินเทอร์เน็ต	เพศชาย n = 174			เพศหญิง n = 193			t	Sig.
	\bar{x}	SD	ระดับปัญหา การใช้งาน	\bar{x}	SD	ระดับปัญหา การใช้งาน		
2. สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต	3.54	1.10	มาก	3.71	1.16	มาก	-1.36	0.30
3. การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต	3.45	1.15	ปานกลาง	3.67	1.16	มาก	-1.79	0.58
4. ทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต	3.52	1.04	มาก	3.58	1.05	มาก	-0.44	0.36
5. ช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต	3.52	1.10	มาก	3.77	1.18	มาก	-2.06	0.15
รวมทุกรายการ	3.52	1.08	มาก	3.67	1.14	มาก	-1.27	0.35

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นพบว่า นักศึกษาเพศชาย มีปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อยู่ในระดับมาก ได้แก่ นโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.56 สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.54 ทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.52 ช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.52 อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.45 ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษาเพศหญิง มีปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.67 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.77 สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.71 การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.67 นโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.64 ทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.58 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ของนักศึกษาเพศชายกับนักศึกษา

เพศหญิง โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีเพียงด้านเดียวที่แตกต่างกัน คือ ด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต

4.5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัย ในอาชีวศึกษากรุงเทพ ระหว่างระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 367 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และวิเคราะห์เปรียบเทียบด้วยสถิติ t-test ดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระหว่างระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ปัญหาการใช้งาน อินเทอร์เน็ต	ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) n = 266			ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) n = 101			t	Sig.
	\bar{x}	SD	ระดับปัญหา การใช้งาน	\bar{x}	SD	ระดับปัญหา การใช้งาน		
1. นโยบายในการ ส่งเสริมและ ให้บริการ อินเทอร์เน็ต	3.62	1.03	มาก	3.56	1.18	มาก	0.43	0.08
2. สิ่งอำนวยความสะดวก ต่อการใช้ งานอินเทอร์เน็ต	3.65	1.08	มาก	3.59	1.25	มาก	0.43	0.13
3. การเข้าถึง อินเทอร์เน็ต	3.55	1.12	มาก	3.60	1.27	มาก	-0.35	0.08

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ปัญหาการใช้งาน อินเทอร์เน็ต	ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) n = 266			ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) n = 101			t	Sig.
	\bar{x}	SD	ระดับปัญหา การใช้งาน	\bar{x}	SD	ระดับปัญหา การใช้งาน		
4. ทักษะความรู้ด้าน ต่างๆ เกี่ยวกับการ ใช้งานอินเทอร์เน็ต	3.57	1.00	มาก	3.52	1.15	มาก	0.40	0.09
5. ช่วงเวลาในการใช้ งานอินเทอร์เน็ต	3.65	1.11	มาก	3.64	1.26	มาก	0.06	0.13
รวมทุกรายการ	3.61	1.07	มาก	3.58	1.22	มาก	0.19	0.10

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นพบว่า นักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.61 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อยู่ในระดับมาก ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.65 ช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.65 นโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.62 ทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.57 การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมีค่าเฉลี่ย 3.55 ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.58 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.64 การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.60 สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.59 นโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.56 ทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.52 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เรียนอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กับนักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกัน

4.6 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยใน อาชีวศึกษากรุงเทพ ระหว่างประเภทวิชาอุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ กับประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างประเภทวิชาอุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ กับประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 367 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และวิเคราะห์เปรียบเทียบด้วยสถิติ t-test ดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระหว่างประเภทวิชา
อุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ กับประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ

ปัญหาการใช้งาน อินเทอร์เน็ต	ประเภทวิชาอุตสาหกรรม/ สารสนเทศ/สิ่งทอ n = 169			ประเภทวิชาพาณิชยกรรม/ บริหารธุรกิจ n = 198			t	Sig.
	\bar{x}	SD	ระดับปัญหา การใช้งาน	\bar{x}	SD	ระดับปัญหา การใช้งาน		
1. นโยบายในการ ส่งเสริมและ ให้บริการ อินเทอร์เน็ต	3.52	1.01	มาก	3.67	1.11	มาก	-1.38	0.39
2. สิ่งอำนวยความสะดวก ต่อการใช้งาน อินเทอร์เน็ต	3.48	1.10	ปานกลาง	3.75	1.17	มาก	-2.20	0.34
3. การเข้าถึง อินเทอร์เน็ต	3.37	1.16	ปานกลาง	3.73	1.13	มาก	-2.95	0.51
4. ทักษะความรู้ด้าน ต่างๆ เกี่ยวกับการ ใช้งานอินเทอร์เน็ต	3.48	1.07	ปานกลาง	3.61	1.02	มาก	-1.21	-0.78

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ปัญหาการใช้งาน อินเทอร์เน็ต	ประเภทวิชาอุตสาหกรรม/ สารสนเทศ/สิ่งทอ n = 169			ประเภทวิชาพาณิชยกรรม/ บริหารธุรกิจ n = 198			t	Sig.
	\bar{x}	SD	ระดับปัญหา การใช้งาน	\bar{x}	SD	ระดับปัญหา การใช้งาน		
5. ช่วงเวลาในการใช้ งานอินเทอร์เน็ต	3.48	1.11	ปานกลาง	3.80	1.16	มาก	-2.69	0.28
รวมทุกรายการ	3.47	1.09	ปานกลาง	3.71	1.12	มาก	-2.09	0.15

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นพบว่า นักศึกษาที่เรียนอยู่ในประเภทวิชาอุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ มีปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.47 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อยู่ในระดับมาก ได้แก่ นโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.52 อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.48 สิ่งอำนวยความสะดวกการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.48 ช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.48 การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.37 ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษาที่เรียนอยู่ในประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ มีปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.71 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.80 สิ่งอำนวยความสะดวกการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.75 การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.73 นโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.67 ทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.61 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ของนักศึกษาที่เรียนอยู่ในประเภทวิชาอุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ กับประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีเพียงด้านเดียวที่แตกต่างกัน คือ ด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีขั้นตอนในการศึกษาสรุปได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประเภทวิชา

5.1.2 สมมติฐานการวิจัย

ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ ระดับการศึกษา ประเภทวิชาต่างกัน จะแตกต่างกัน

5.1.3 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 รวมกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 8,490 คน

5.1.4 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวนทั้งสิ้น 367 คน

5.1.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยถามเกี่ยวกับ เพศ ประเภทวิชาที่กำลังศึกษา ระดับการศึกษา ความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตก่อนเข้าและหลังเข้าศึกษาในสถานศึกษา ลักษณะการใช้งานอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตตั้งแต่เริ่มต้นการใช้งานได้จนถึงปัจจุบัน ความถี่ในการใช้งานอินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ ระยะเวลาในการใช้งานแต่ละครั้ง และช่วงเวลาในการใช้งาน โดยแบบสอบถามเป็นลักษณะเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต ปัจจัยสนับสนุนให้ใช้งานอินเทอร์เน็ต บริการอินเทอร์เน็ตที่ใช้เป็นประจำ การเรียนรู้ทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ต การใช้งานอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน จำนวน 33 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ นโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต และช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต จำนวน 17 ข้อ

แบบสอบถามที่ใช้ มีจำนวน 50 ข้อ โดยรับการตรวจจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน และได้รับการปรับปรุงเนื้อหาให้ครอบคลุมตามนิยามที่กำหนด และนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังนี้

สภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

1. ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต	ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.76
2. ด้านปัจจัยสนับสนุนให้ใช้งานอินเทอร์เน็ต	ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.84
3. ด้านบริการอินเทอร์เน็ตที่ใช้เป็นประจำ	ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.82
4. ด้านการเรียนรู้ทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ต	ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.63
5. ด้านการใช้งานอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน	ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.73
รวม	ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.89

ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

1. ด้านนโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.75
2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.86
3. ด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.87
4. ด้านทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.63
5. ด้านช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.78
	รวม	ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.94
	รวมทั้งฉบับ	ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.92

5.1.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. บันทึกข้อความขออนุญาตให้คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงสถานศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 แห่ง เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนักศึกษากลุ่มเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

2. เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว จึงนำหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษาทั้ง 10 แห่ง เพื่อให้ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 367 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่รวบรวมได้

5.1.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้น ดังต่อไปนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้คืนมาตรวจให้คะแนน

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สถิติการวิเคราะห์หาความถี่ และค่าร้อยละ

3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

4. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

5. เปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างนักศึกษาเพศชายกับเพศหญิง โดยการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบ t-test แบบ Independent Sample Test

6. เปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบ t-test แบบ Independent Sample Test

7. เปรียบเทียบปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างนักศึกษาประเภทวิชาอุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง/บริหารธุรกิจ โดยการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบ t-test แบบ Independent Sample Test

5.1.8 ผลการวิจัย

จากการศึกษาสภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิจัยดังนี้

1. สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 367 คน

1.1 จำแนกตามเพศ เป็นเพศหญิง 193 คน คิดเป็นร้อยละ 52.60 และเพศชาย 174 คน คิดเป็นร้อยละ 47.40

1.2 จำแนกตามประเภทวิชาที่กำลังศึกษา เป็นนักศึกษาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00 และนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00

1.3 จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 72.50 และเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50

1.4 จำแนกตามความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตก่อนเข้าศึกษาในสถานศึกษา นักศึกษามีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตเล็กน้อย จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 46.60 มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตปานกลาง จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 37.30 ไม่มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตมาก่อน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 12.30 และมีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตมาก จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 ตามลำดับ

1.5 จำแนกตามความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตหลังเข้าศึกษาในสถานศึกษา นักศึกษามีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นเล็กน้อย จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 37.60 มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นปานกลาง จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 32.20 มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นมาก จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 และมีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตเท่าเดิม จำนวน 43 คน คิดเป็น

ร้อยละ 11.70 ตามลำดับ

1.6 จำแนกตามลักษณะการใช้งานอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา นักศึกษาใช้เมื่อมีเวลาว่าง จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 48.20 เมื่อเรียนรายวิชา จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 28.30 เมื่อห้องใช้อินเทอร์เน็ตเปิดให้บริการ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 17.20 และอื่นๆ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.30 ตามลำดับ

1.7 จำแนกตามประสบการณ์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ต 1-2 ปี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 36.20 น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 31.10 3-4 ปี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 22.60 5-6 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 และ 6 ปีขึ้นไป จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 ตามลำดับ

1.8 จำแนกตามความถี่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา นักศึกษามีความถี่ในการใช้งานอินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 43.10 1 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 2-4 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 23.40 6-8 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 และ 8 ครั้งขึ้นไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 ตามลำดับ

1.9 จำแนกตามระยะเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา นักศึกษาใช้งานอินเทอร์เน็ตแต่ละครั้งเป็นเวลา 1 ชั่วโมง จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 38.70 ต่ำกว่า 1 ชั่วโมง จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 23.70 2 ชั่วโมง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 22.10 3 ชั่วโมง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.80 และมากกว่า 3 ชั่วโมง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.70 ตามลำดับ

1.10 จำแนกตามช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา นักศึกษาใช้เวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตช่วงเวลา 11.01-13.00 น. จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 ช่วงเวลา 10.01-11.00 น. จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 ช่วงเวลา 13.01-15.00 น. จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 ช่วงเวลา 09.01-10.00 น. จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 13.60 ช่วงเวลา 15.01-17.00 น. จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.60 และช่วงเวลา 07.01-09.00 น. จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30 ตามลำดับ

2. สภาพการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษามีสภาพการใช้งานโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงอันดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า นักศึกษามีวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อค้นหาข้อมูล เพื่อความบันเทิง เพื่อศึกษา เพื่อเพิ่มความรู้ อยู่ในระดับมากตามลำดับ สำหรับวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อ

สื่อสาร อยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ด้านปัจจัยสนับสนุนให้ใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษามีสภาพการใช้งานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า นักศึกษามีปัจจัยสนับสนุนให้ใช้งานอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ช่วยในการศึกษาให้ความรู้ รับข่าวสารทันเหตุการณ์ ค้นหาข้อมูลได้ ตามลำดับ สำหรับความรวดเร็วของอินเทอร์เน็ต แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารได้ สนทนากับผู้อื่นได้ สถานศึกษาฝึกอบรมการใช้ให้ อยู่ในระดับปานกลาง

2.3 ด้านบริการอินเทอร์เน็ตที่ใช้เป็นประจำของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า บริการอินเทอร์เน็ตที่ใช้เป็นประจำอยู่ในระดับมาก คือ รับฟังข่าวสาร สาระ และบันเทิง ค้นหาข้อมูลใน เวิลด์ ไวด์ เว็บ (WWW) นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ บริการรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) เว็บบอร์ด (Web Board) สนทนาผ่านหน้าจอ (ICQ, IRC, Chat, Pirch) ฝากข้อความทางโทรศัพท์มือถือ บริการโอนย้ายข้อมูล (FTP) บริการเทลเน็ต (Telnet)

2.4 ด้านการเรียนรู้ทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เรียนรู้จากเพื่อน เรียนรู้จากการเรียนการสอนในสถานศึกษา เรียนรู้จากหนังสือ วารสาร และสิ่งพิมพ์อื่นๆ เรียนรู้จากการฝึกอบรมจากสถานศึกษา และเรียนรู้จากเว็บเพจ ตามลำดับ

2.5 ด้านการใช้งานอินเทอร์เน็ตด้านการเรียนของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า อยู่ในระดับมาก คือ ค้นคว้าเพื่อทำรายงาน สำหรับค้นคว้าข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และจัดเก็บบันทึกไว้เพื่อใช้ในการค้นคว้า และเผยแพร่ รับ-ส่งการบ้าน ติดต่อกับผู้ใช้อินเทอร์เน็ต (โดย ICQ, IRC, Chat, Pirch) ฝึกสร้างเว็บเพจประกอบการเรียน นำเครื่องมือต่างๆ จากอินเทอร์เน็ตมาสร้างสื่อการเรียน เช่น มัลติมีเดีย คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) การโต้ตอบจดหมาย อยู่ในระดับปานกลาง

3. ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปได้ดังนี้

3.1 ด้านนโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า การให้บริการอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึงต่อความต้องการการใช้งาน การส่งเสริมการใช้งานอินเทอร์เน็ตภายในสถานศึกษามีน้อย และสถานศึกษาขาดนโยบายในการสนับสนุนด้านอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมาก

3.2 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า จำนวนเครื่อง

คอมพิวเตอร์ใช้งานอินเทอร์เน็ตมีไม่เพียงพอ เวลาที่เปิดให้บริการอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษาไม่เพียงพอ สถานที่ใช้งานอินเทอร์เน็ตไม่เอื้ออำนวย โปรแกรมที่ใช้ร่วมกับอินเทอร์เน็ตไม่ทันสมัย และอุปกรณ์ต่อร่วมกับอินเทอร์เน็ตไม่ทันสมัย อยู่ในระดับมาก

3.3 ด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ความเร็วในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตช้า การต่อเข้าอินเทอร์เน็ตล้มเหลว เวลาในการค้นข้อมูลนาน และสัญญาณถูกขัดจังหวะ ในขณะที่ค้นหาข้อมูลอยู่ในระดับมาก

3.4 ด้านทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า มีข้อจำกัดในการใช้ภาษาสำหรับสื่อเข้าถึงข้อมูลและติดต่อสื่อสาร ขาดผู้สอนและแนะนำในการใช้งานอินเทอร์เน็ต ทักษะในการใช้งานด้านอินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอ อยู่ในระดับมาก

3.5 ด้านช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ช่วงเวลาในการเปิดให้บริการอินเทอร์เน็ตกับเวลาที่จะใช้งานอินเทอร์เน็ตไม่ตรงกัน และช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตมีน้อย อยู่ในระดับมาก

4. ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างนักศึกษาเพศชายกับนักศึกษาเพศหญิง โดยภาพรวมมีปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีเพียงด้านเดียวที่แตกต่างกัน คือ ด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95

5. ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างนักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กับนักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าไม่แตกต่างกัน ด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95

6. ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างนักศึกษาที่เรียนอยู่ในประเภทวิชาอุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ กับประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีเพียงด้านเดียวที่แตกต่างกัน คือ ด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย พอจะสรุปเป็นประเด็นที่สามารถนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และอภิปรายผล เพื่อที่จะเป็นข้อมูลนำไปสู่การเสนอแนะในการวิจัยต่อไป ปรากฏว่ามีประเด็นสำคัญที่ควรอภิปราย ดังนี้

1. จากผลการวิจัยสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า

1.1 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาเพศหญิงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.60 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 54.00 เนื่องจากสถานศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนในสาขาวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ ซึ่งทำให้มีนักศึกษาเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

1.2 ระดับชั้นการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.50 เนื่องจากการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงทำให้มีนักศึกษามากกว่าในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดที่ 3 ระบบการศึกษา มาตรา 16 การศึกษาในระบบมี 2 ระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษา การศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยการศึกษาซึ่งจัดไม่น้อยกว่า 12 ปี ก่อนระดับอุดมศึกษา ส่วนการศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและระดับปริญญาตรี (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการและกรมอาชีวศึกษา 2542 : 102)

1.3 ความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตก่อนและหลังเข้าศึกษาในสถานศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตก่อนเข้าศึกษาในสถานศึกษาเล็กน้อย มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.60 และมีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตหลังเข้าศึกษาในสถานศึกษาเพิ่มขึ้นเล็กน้อย มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.60 เนื่องจากสถานศึกษาได้ส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษามีการพัฒนาความรู้ความสามารถด้านอินเทอร์เน็ตอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้นักศึกษาหลังเข้าศึกษามีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรวิไล สุขมาก (2546 : 66) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของสถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 พบว่า ความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตหลังเข้าศึกษาในสถานศึกษาอยู่ในระดับมากขึ้นปานกลาง

1.4 ลักษณะการใช้งานอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา ส่วนใหญ่ใช้เมื่อมีเวลาว่าง มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.20 ประสบการณ์ใช้งานอินเทอร์เน็ตระยะเวลา 1-2 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.20 ความถี่ในการใช้งานอินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 43.10 ระยะเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นเวลา 1 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 38.70 ช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต 11.01-13.00 น. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.50 เนื่องจาก เวลา 11.01-13.00 น. เป็นช่วงเวลาพักกลางวัน ซึ่งเป็นช่วงเวลาว่างจากการเรียนประมาณ 1-2 ชั่วโมง และเป็นช่วงเวลาที่ห้อง

บริการอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษาเปิดให้บริการ จึงทำให้นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงเวลานี้มากที่สุด ใช้เวลาแต่ละครั้งเป็นเวลา 1 ชั่วโมง และเป็นเวลาว่างจากการเรียน ซึ่งข้อมูลข้างต้นมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรัชชนก จำปีกลาง (2548) [Online] ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของอาจารย์และนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า อาจารย์และนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคามใช้บริการอินเทอร์เน็ตโดยเฉลี่ย 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ ครั้งละ 1-2 ชั่วโมง ช่วงเวลา 12.01 -15.00 น. เป็นช่วงเวลาว่าง

2. จากผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต ด้านปัจจัยสนับสนุนให้ใช้งานอินเทอร์เน็ต ด้านบริการอินเทอร์เน็ตที่ใช้เป็นประจำ ด้านการเรียนรู้ทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ต ด้านการใช้งานอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 มีสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีประเด็นสำคัญดังนี้

2.1 ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า นักศึกษามีวัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต เพื่อค้นหาข้อมูล เพื่อความบันเทิง เพื่อศึกษา เพื่อเพิ่มความรู้ อยู่ในระดับมาก และเพื่อติดต่อสื่อสาร อยู่ในระดับปานกลาง พอสรุปได้ว่านักศึกษามีวัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต เพื่อค้นหาข้อมูลมากที่สุด เนื่องจากสถานศึกษาได้นำอินเทอร์เน็ตมาเป็นสื่อในการเรียนการสอน เพราะอินเทอร์เน็ตเป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัย และให้ประโยชน์กับการศึกษาอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ยืน ภู่วรรณ (2540 : 32) ได้เปรียบเทียบลักษณะการศึกษาแบบดั้งเดิมและการศึกษายุคใหม่โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งการศึกษายุคใหม่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ใช้งานง่าย ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพ ทันเวลา

2.2 ด้านปัจจัยสนับสนุนให้ใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า นักศึกษามีปัจจัยสนับสนุนให้ใช้งานอินเทอร์เน็ต คือ ช่วยในการศึกษา ให้ความรู้ รับข่าวสารทันเหตุการณ์ ค้นหาข้อมูลได้ อยู่ในระดับมาก และความรวดเร็วของอินเทอร์เน็ต แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารได้ สนทนากับผู้อื่นได้ สถานศึกษาฝึกอบรมการใช้ให้อยู่ในระดับปานกลาง พอสรุปได้ว่า นักศึกษามีปัจจัยสนับสนุนให้ใช้งานอินเทอร์เน็ตมากที่สุดคือ ช่วยในการศึกษา เนื่องจากการเรียนการสอนในสถานศึกษาจะจัดให้นักศึกษามีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งอินเทอร์เน็ตเป็นศูนย์รวมข้อมูลจากทั่วทุกมุมโลก ค้นหาข้อมูลตามที่ต้องการ ได้ง่าย เก็บข้อมูลข่าวสารสาระไว้มากมาย ซึ่งสอดคล้องกับ ศิวัช กาญจนชุม และวิชาญ หงษ์บิน (2544 : 8-12) ได้กล่าวไว้ว่า อินเทอร์เน็ตทำหน้าที่เสมือนห้องสมุดขนาดใหญ่ สามารถค้นหาข้อมูลได้จากทั่วทุกมุมโลกภายในเวลาไม่กี่วินาที อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะป็นข้อมูลทางด้านธุรกิจ การศึกษา มหาวิทยาลัย และอื่นๆ และสามารถเชื่อมโยงไปยังเอกสารหรือข้อมูลที่ต้องการได้

โดยตรง

2.3 ด้านบริการอินเทอร์เน็ตที่ใช้เป็นประจำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า นักศึกษาใช้บริการอินเทอร์เน็ตรับฟังข่าวสาร สาระ และบันเทิง ค้นหาข้อมูลในเว็ลด์ ไรด์ เว็บ (WWW) อยู่ในระดับมาก และบริการรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) เว็บบอร์ด (Web Board) สนทนาผ่านหน้าจอ (ICQ, IRC, Chat, Pirch) ฝากข้อความทางโทรศัพท์มือถือ บริการโอนย้ายข้อมูล (FTP) บริการเทลเน็ต (Telnet) อยู่ในระดับปานกลาง พอสรุปได้ว่า นักศึกษาใช้บริการอินเทอร์เน็ต รับฟังข่าวสาร สาระ และบันเทิง มากที่สุด เนื่องจากนักศึกษาต้องค้นหาหาข้อมูล รับฟังข่าวสาร สาระ และบันเทิงควบคู่กันไปในการเรียน เพื่อให้เกิดเป็นการพัฒนาความรู้ไปในทางที่ดียิ่งขึ้นทันต่อความเปลี่ยนแปลง

2.4 ด้านการเรียนรู้ทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า นักศึกษามีการเรียนรู้ทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ตโดยการเรียนรู้จากเพื่อน เรียนรู้จากการเรียนการสอนในสถานศึกษา เรียนรู้จากหนังสือ วารสาร และสิ่งพิมพ์อื่นๆ เรียนรู้จากการฝึกอบรมจากสถานศึกษา เรียนรู้จากเว็บเพจ อยู่ในระดับปานกลาง พอสรุปได้ว่า นักศึกษามีการเรียนรู้ทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ตโดยการเรียนรู้จากเพื่อนมากที่สุด เนื่องจากนักศึกษามีความสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วโดยอาศัยเพื่อนช่วยสอน

2.5 ด้านการใช้งานอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า นักศึกษาใช้งานอินเทอร์เน็ตค้นหาเพื่อทำรายงาน อยู่ในระดับมาก และค้นหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และจัดเก็บบันทึกไว้เพื่อใช้ในการค้นหา และเผยแพร่ รับ-ส่งการบ้าน ติดต่อกับผู้ใช้อินเทอร์เน็ต (โดย ICQ, IRC, Chat, Pirch) ฝึกสร้างเว็บเพจ ประกอบการเรียน นำเครื่องมือต่างๆ จากอินเทอร์เน็ตมาสร้างสื่อการเรียน เช่น มัลติมีเดีย คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) การโต้ตอบจดหมาย อยู่ในระดับปานกลาง พอสรุปได้ว่า นักศึกษาใช้งานอินเทอร์เน็ตค้นหาเพื่อทำรายงานมากที่สุดเนื่องจาก การเรียนการสอนในสถานศึกษามุ่งเน้นให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้จากที่ต่างๆ และมีการมอบหมายงานให้นักศึกษาทำส่งอาจารย์ นักศึกษาจึงใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือในการค้นหาข้อมูลเพื่อทำรายงาน ซึ่งสอดคล้องกับ งานนิจอาจออินทร์ (2544 : 4-5) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารข้อมูลข่าวสารอินเทอร์เน็ตจะเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในด้านต่างๆ สามารถเผยแพร่ความรู้ของตนไปยังผู้คนทั่วโลกได้ ผู้คนจากทั่วโลกที่มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตจะสามารถรับทราบได้ง่าย และนอกจากนี้ถ้าผู้ใช้ต้องการทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องใด ไม่ว่าจะป็นข่าวจากหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ รายการทีวี กีฬา ตำรับอาหาร ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ งานวิจัย งานเขียน ตารางเที่ยวบิน หรืออื่นๆ มากมาย สามารถใช้เครื่องมือที่มีอยู่ในอินเทอร์เน็ตทำการค้นหาข้อมูลที่ต้องการได้ด้วย

3. จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมทั้ง

5 ด้าน คือ ด้านนโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต ด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ด้านทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต ด้านช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 มีปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีประเด็นสำคัญดังนี้

3.1 ด้านนโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ปัญหาในเรื่องการให้บริการอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึงต่อความต้องการการใช้งาน การส่งเสริมการใช้งานอินเทอร์เน็ตภายในสถานศึกษามีน้อย สถานศึกษาขาดนโยบายในการสนับสนุนด้านอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมาก พอสรุปได้ว่า นักศึกษามีปัญหาในเรื่องการให้บริการอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึงต่อความต้องการมากที่สุด เนื่องจากห้องบริการอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษามีไม่เพียงพอกับความต้องการการใช้งานของนักศึกษาเพราะช่วงที่นักศึกษาใช้งานอยู่ในช่วงเวลาพักกลางวัน ซึ่งเป็นเวลาที่นักศึกษาวางพร้อมกันทั้งหมด จึงทำให้นักศึกษาเข้ามาใช้บริการในช่วงเวลานี้มาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พจนารถ ทองคำเจริญ (2548) [Online] ได้ศึกษาสภาพความต้องการและปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนระดับอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย พบว่า อาจารย์และนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในการเรียนการสอนมากที่สุด และติดตั้งเครื่องบริการให้เพียงพอต่อความต้องการ

3.2 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ปัญหาในเรื่องจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้งานอินเทอร์เน็ตมีไม่เพียงพอ เวลาที่เปิดให้บริการอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษาไม่เพียงพอ สถานที่ใช้งานอินเทอร์เน็ตไม่เอื้ออำนวย โปรแกรมที่ใช้ร่วมกับอินเทอร์เน็ตไม่ทันสมัย อุปกรณ์ต่อร่วมกับอินเทอร์เน็ตไม่ทันสมัย อยู่ในระดับมาก พอสรุปได้ว่า นักศึกษามีปัญหาในเรื่อง จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้งานอินเทอร์เน็ตมีไม่เพียงพอมากที่สุด เนื่องจากเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ต่อใช้งานอินเทอร์เน็ตภายในสถานศึกษามีจำนวนจำกัด ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาได้ เพราะเวลาใช้งานของนักศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นช่วงเวลาพักกลางวันที่ว่างพร้อมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ไพบูลย์ เปานิล (2540 : 17) ได้กล่าวไว้ว่า การนำเอาอินเทอร์เน็ตมาใช้ในทางการศึกษายังประสบปัญหาต่างๆ หลายด้าน ทั้งนี้เพราะสาเหตุหลักๆ คือ ความไม่พร้อมทางด้านอุปกรณ์เครื่องมือในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต การจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นและประสิทธิภาพของเครื่องมือ

3.3 ด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ปัญหาในเรื่องความเร็วในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตช้า การต่อเข้าอินเทอร์เน็ตล้มเหลว เวลาในการค้นข้อมูลนาน สัญญาณถูกขัดจังหวะในขณะที่ค้นหาข้อมูล อยู่ในระดับมาก พอสรุปได้ว่า นักศึกษามีปัญหาในเรื่องความเร็วในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตช้าเนื่องจาก คอมพิวเตอร์ที่

ต่อใช้งานอินเทอร์เน็ตภายในสถานศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นเครื่องเก่า ซึ่งความเร็วในการใช้งานจะต่ำ ประกอบกับช่วงเวลาที่ห้องบริการอินเทอร์เน็ตมีนักศึกษาใช้บริการพร้อมๆ กัน ทำให้ช่องสัญญาณเต็ม ทำให้ความเร็วในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตช้า ซึ่งสอดคล้องกับ ยืน ภู่วรรณ (2540 : 50) ได้กล่าวไว้ว่า จากการที่อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายที่ทุกคนในโลกใช้ประโยชน์ร่วมกัน ขณะเดียวกัน สภาพการใช้งานที่หนาแน่น ทำให้มีข้อมูลข่าวสารวิ่งอยู่บนอินเทอร์เน็ตมากมาย จนทำให้สภาพเครือข่ายใช้งานได้ช้า และเป็นปัญหาต่อการใช้งาน

3.4 ด้านทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ปัญหาในเรื่องข้อจำกัดในการใช้ภาษาสำหรับสื่อเข้าถึงข้อมูลและติดต่อสื่อสาร ขาดผู้สอนและแนะนำในการใช้งานอินเทอร์เน็ต ทักษะในการใช้งานด้านอินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอ อยู่ในระดับมาก พอสรุปได้ว่า นักศึกษามีปัญหาในเรื่องข้อจำกัดในการใช้ภาษาสำหรับสื่อเข้าถึงข้อมูลและติดต่อสื่อสาร เนื่องจากการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เน้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

3.5 ด้านช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ปัญหาในเรื่องช่วงเวลาในการเปิดให้บริการอินเทอร์เน็ตกับเวลาที่จะใช้งานอินเทอร์เน็ตไม่ตรงกัน ช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตมีน้อย อยู่ในระดับมาก พอสรุปได้ว่า นักศึกษามีปัญหาในเรื่องช่วงเวลาในการเปิดให้บริการอินเทอร์เน็ตกับเวลาที่จะใช้งานอินเทอร์เน็ตไม่ตรงกันมากที่สุด เนื่องจากช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษามีเวลาจำกัด คือเป็นชั่วโมงว่างจากการเรียนหรือพักกลางวัน ซึ่งช่วงเวลานั้นๆ นักศึกษาต้องเข้าเรียนตามปกติ ทำให้นักศึกษามีเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตน้อย ซึ่งในแต่ละวันนักศึกษาจะใช้งานอินเทอร์เน็ตอยู่ในระหว่าง 1-2 ชั่วโมง เท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัทมา สุขศรี (2544) [Online] ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็น ความต้องการและปัญหาเกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาใน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า นักเรียนมีความต้องการให้เพิ่มเวลาในการเข้าใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาในโรงเรียน

4. ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเพศชายกับนักศึกษาเพศหญิง มีปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านนโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต ด้านทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต ด้านช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน คือมีปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก และด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน คือมีปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากความสามารถในการเรียนรู้ด้านการใช้งานอินเทอร์เน็ตของเพศหญิงประสบปัญหา มากกว่าเพศชาย

5. ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กับนักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน คือ มีปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต ด้านช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต ด้านนโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต ด้านทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต ด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมาก เนื่องจากว่าหลักสูตรการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ยังไม่บังคับให้นักศึกษาต้องศึกษาในรายวิชาที่เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต จึงทำให้ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ไม่แตกต่างกัน และสถานศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ยังประสบปัญหาในลักษณะเดียวกันคือ การพัฒนาเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การจัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อใช้ในห้องบริการอินเทอร์เน็ต รวมไปถึงเรื่องทักษะความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พจนารถ ทองคำเจริญ (2549) [Online] ทำการวิจัยเรื่องสภาพความต้องการและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย พบว่า ปัญหาการบริหารจัดการเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนการสอนของอาจารย์และนิสิตนักศึกษาที่พบมาก คือ การสนับสนุนจากสถาบันยังไม่เพียงพอทั้งในส่วนของการจัดสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และบุคลากร ที่จะให้คำแนะนำ และไม่มีการจัดฝึกอบรมการใช้หรือมีอย่างไม่ทั่วถึง ทำให้ผู้ใช้ส่วนใหญ่ขาดทักษะหรือแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม

6. ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนอยู่ในประเภทวิชาอุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ กับนักศึกษาที่เรียนอยู่ในประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ มีปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านนโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต ไม่แตกต่างกัน คือมีปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมาก และนักศึกษาที่เรียนอยู่ในประเภทวิชาอุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ มีปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต ด้านทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต ด้านช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับปานกลาง กับนักศึกษาที่เรียนอยู่ในประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ มีปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต ในด้านทักษะความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต ด้านช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมาก ไม่แตกต่างกัน และมีความแตกต่างกันเพียงด้านเดียวคือ ด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับปานกลางของนักศึกษาที่เรียนอยู่ในประเภทวิชาอุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ และอยู่ในระดับมากของนักศึกษาที่เรียนอยู่ในประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับ ไพบุลย์

เปานิล (2540 : 17) ได้กล่าวไว้ว่า ในประเทศไทยนั้น การนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการศึกษายังประสบปัญหาต่างๆ ในหลายด้าน ทั้งนี้เพราะสาเหตุหลักๆ 3 ประการคือ ความไม่พร้อมทางด้านอุปกรณ์เครื่องมือในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ทั้งในแง่งบประมาณ การจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็น และประสิทธิภาพของเครื่องมือ อุปสรรคทางด้านภาษาต่างประเทศที่ใช้คือ ภาษาอังกฤษ และความไม่พร้อมของอาจารย์และนักศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำอินเทอร์เน็ตไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ให้ได้ผลดีดังนี้

1. ควรสนับสนุนให้นักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความรู้พื้นฐานทางด้านอินเทอร์เน็ต ควรจัดให้นักศึกษาได้รับการฝึกอบรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตจากสถานศึกษาเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้นอกเหนือจากการศึกษาการใช้งานอินเทอร์เน็ตด้วยตนเอง

2. กลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ควรจัดให้มีการสอนเสริมให้กับนักศึกษาในบางเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต เช่น การฝึกพิมพ์ดีด การจัดให้เรียนรู้การใช้งานคอมพิวเตอร์เบื้องต้น เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม อาจจัดหาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเอง

3. อาจารย์ผู้สอนทางด้านคอมพิวเตอร์ในสถานศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ควรสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ตเบื้องต้นให้กับนักศึกษา เพื่อเพิ่มทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ตให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นักศึกษาจะได้นำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา

4. กลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ควรมีนโยบายในการส่งเสริมให้บริการอินเทอร์เน็ตที่ชัดเจน จัดช่วงเวลาเปิดให้บริการห้องอินเทอร์เน็ตให้เหมาะสมกับช่วงว่างของนักศึกษา และเพิ่มขีดความสามารถของเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อร่วมกับอินเทอร์เน็ตให้มีความทันสมัย ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. กลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขต กรุงเทพมหานคร ควรพัฒนาบุคลากรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้ด้านอินเทอร์เน็ต กับ นักศึกษา เช่น อาจารย์ผู้สอน ผู้ควบคุมห้องอินเทอร์เน็ตให้มีความรู้สามารถแนะนำให้คำปรึกษากับ นักศึกษาได้

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ผลที่ได้จากการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตกลุ่มวิทยาลัยในอาชีวศึกษากรุงเทพ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อวิจัยไปใช้ใน ครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรทำการวิจัยแบบเดียวกันในสถาบันการศึกษา หรือกลุ่มระดับต่างๆ เพื่อที่จะได้วางแผนปรับปรุง แก้ไขปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตให้มีประสิทธิภาพสูงสุด
2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติในการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ซึ่งอาจมีผลเกี่ยวเนื่องกับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนักศึกษาไทยในปัจจุบัน
3. ควรทำการวิจัยศึกษาพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา เพื่อที่จะได้วางแผนป้องกันการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่อาจจะใช้งานอินเทอร์เน็ตไปในทางลบมากกว่าทางบวก ซึ่งอาจทำให้เกิดโทษมากกว่าประโยชน์

บรรณานุกรม

- กอบเกียรติ สระอุบล. 2537. อินเทอร์เน็ต ฉบับภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : บีอีแอนด์ซี.
กิดานันท์ มลิทอง. 2539. คอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ตมัลติมีเดีย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ครรรชิต มาลัยวงศ์. 2537. ก้าวไกลไปกับคอมพิวเตอร์. กรุงเทพฯ : เน็คเทค.
- งามนิจ อัจฉินทร์. 2544. การเขียนโปรแกรมบนเว็บ. ขอนแก่น : ขอนแก่นการพิมพ์.
- เทวา จุฬารี. 2548. สภาพการใช้และการยอมรับอินเทอร์เน็ตของอาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัย
พยาบาลบรมราชชนนีกาฬสินธุ์. [Online]. เข้าถึงได้จาก :
<http://www.thaiedresearch.org/result/index.html>.
- ธรรมรัตน์ สานติวรนนท์. 2542. Amazing Internet Self-Study. กรุงเทพฯ : ว.เพ็ชรกุล.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2535. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2526. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปีพมา สุขศรี. 2548. ความคิดเห็น ความต้องการ และปัญหาเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อ
การศึกษาของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น.
[Online]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.thaiedresearch.org/result/index.html>.
- ปวีณา น้ากั้ง. 2546. สภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในศูนย์การศึกษานานาชาติ-สหะ
พานิชย์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พจนารถ ทองคำเจริญ. 2549. สภาพความต้องการและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในการเรียน
การสอนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. [Online] เข้าถึงได้จาก :
<http://edtechno.com/modules.php?name=Content&pa=printpage&pid=97>.
- พรวิไล สุขมาก. 2546. สภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของสถาบันการอาชีวศึกษา
ภาคกลาง 3. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ไพบุลย์ เปานิล. 2540. เทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท. เอกสารอัดสำเนา
- เลิศชาย สุธรรมพร. 2541. อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ : ศึกษาเฉพาะกรณีความปลอดภัยของข้อมูล.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- มัลลิกา บุญนาค. 2542. สถิติเพื่อการตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิ่น กุ์ววรรณ. 2540. “เล่าเรื่องความเป็นมาของอินเทอร์เน็ต” **Internet Magazine**. 1(1) : 30-50.
- รชฎ บุญตรา. 2548. การศึกษาหาเกณฑ์ความพร้อมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในการนำอินเทอร์เน็ต
เข้ามาเพื่อบริหารและการเรียนการสอน. [Online] เข้าถึงได้จาก
<http://www.thaiedresearch.org/result/index.html>.
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2542. การทำวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ที.พี.พรินท์.
- ลัดดา สรรพคุณ. 2545. สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการศึกษาตามความคิดเห็น
ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วรรณภา เพิ่มวนิชกุล. 2548. การศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาและ
นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. [Online]. เข้าถึงได้จาก
<http://www.thaiedresearch.org/result/index.html>.
- วิทยา เรื่องพรวิสุทธิ. 2539. เรียนรู้ภาษา HTML กับการเขียนโฮมเพจ. กรุงเทพฯ : นำอักษร
การพิมพ์.
- วิรัชชญา จำปีกลาง. 2548. สภาพและปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของอาจารย์
และนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. [Online]. เข้าถึงได้จาก
<http://www.thaiedresearch.org/result/index.html>.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2539. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิวัช กาญจนชุม และวิหาญ หงษ์บิน. 2542. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต. กรุงเทพฯ :
ก.วิวรรณ.
- ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ. 2548. เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต. [Online].
เข้าถึงได้จาก : <http://www.nectec.or.th/courseware/internet/internet-tech/0001.html>.
- ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ. 2548. แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. 2545-2549. [Online] เข้าถึงได้จาก :
http://www.nitc.go.th/ict_masterplan.
- สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ และเคื่อนเด่น นิกมบริรักษ์. 2542. “รายงานผลการวิจัยเรื่อง สภาพการ
แข่งขันและราคาค่าบริการอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย” 2-26 ใน การสัมมนา
ระดมความคิดเพื่อหามาตรฐานทางด้านราคาและพัฒนาคุณภาพของการบริการ
อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย.
- สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. 2538. เทคโนโลยีสารสนเทศที่เป็นประโยชน์

- ต่อการพัฒนาประเทศ. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการ คณะกรรมการ
เทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ.
- สรญา สาโรวิท. 2543. สภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตและอินทราเน็ตในสถาบันราชภัฏ
กลุ่มรัตนโกสินทร์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ตัลยูทซ์ สว่างวรรณ. 2542. เครือข่ายคอมพิวเตอร์. กรุงเทพฯ : แปลนพริ้นดิง.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2548. **วิสัยทัศน์ พันธกิจการอาชีวศึกษา.** [Online.]
เข้าถึงได้จาก : <http://www.vec.go.th>.
- สำนักงานบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษา ทบวง มหาวิทยาลัย. 2548.
เทคโนโลยีสารสนเทศ. [Online] เข้าถึงได้จาก :
http://www.uni.net.th/~08_2543/chap02/2.3.2.html.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการและกรมอาชีวศึกษา. 2542. **เอกสารประกอบการศึกษา
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.** นครสวรรค์ : สี่แควการพิมพ์.
- เสาวคนธ์ คงสุข. 2545. **คอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ.** กรุงเทพฯ : เอมพันธ์.
- เสาวคนธ์ อุ่นยนต์. 2542. **คอมพิวเตอร์เบื้องต้น.** กรุงเทพฯ : เอมพันธ์.
- อัญชลี โพธิ์ทอง และอภัยศรี ปลอดเปลี่ยว. 2543. **นวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อพัฒนาชีวิตและ
สังคม.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- โอภาส เอี่ยมสิริวงศ์. 2543. **ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์.** กรุงเทพฯ : ก.วิวรรธน์.
- Cronbach, LeeJ. 1970. **Essential of Psychological Testing.** New York : Harper & Row.
- Krejcie and Morgan. <http://www.hhp.ufl.edu/rpt/faculty/jconfer/lei4880/sampling.html>.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

แบบสอบถาม

การวิจัยหัวข้อ

สภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ในเขตกรุงเทพมหานคร

โดย ว่าที่ร้อยตรีโสภณ ทองคำ

บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการวิจัยของการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยต้องการทราบข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษาเป็นวิทยานิพนธ์ อันจะเป็นประโยชน์แก่วงการ การศึกษาเท่านั้น ดังนั้นจึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตตามความเป็นจริง คำตอบของนักศึกษาจะมีประโยชน์ต่อการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามฉบับนี้ จะนำไปประกอบการวิจัยและไม่มีผลเสียด้านนักศึกษาหรือวิทยาลัยแต่ประการใด

2. แบบสอบถามมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต โดยแบบสอบถาม เป็นลักษณะเลือกตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

3. กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อให้สมบูรณ์ เพราะถ้าตอบไม่สมบูรณ์จะทำให้แบบสอบถามนั้นเสียได้

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิเคราะห์ต่อไป

1. เพศ

ชาย หญิง

2. ประเภทวิชาที่กำลังศึกษา

อุตสาหกรรม/สารสนเทศ/สิ่งทอ ได้แก่

สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง, สาขาวิชาติดตั้งไฟฟ้า,
สาขาวิชาเครื่องทำความเย็นและปรับอากาศ, สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์,
สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์, สาขาวิชาเทคนิคคอมพิวเตอร์,
สาขาวิชาเครื่องมือวัดและควบคุม, สาขาวิชาแมคคาทรอนิกส์,
สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ, สาขาวิชาเทคโนโลยีโทรคมนาคม,
สาขาวิชาระบบโทรคมนาคม, สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร,
สาขาวิชาก่อสร้าง, สาขาวิชาเครื่องกล, สาขาวิชาเครื่องกลไฟฟ้า,
สาขาวิชาเครื่องกลเรือพาณิชย์, สาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง,
สาขาวิชาเขียนแบบเครื่องกล, สาขาวิชาโลหะการ, สาขาวิชาการพิมพ์,
สาขาวิชาแม่พิมพ์โลหะ, สาขาวิชาแม่พิมพ์พลาสติก, สาขาวิชาเทคนิค
ยานยนต์, สาขาวิชาอุตสาหกรรมการผลิต, สาขาวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม,
สาขาวิชาเทคนิคการเชื่อมโลหะ เป็นต้น

พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ ได้แก่

สาขาวิชาพาณิชยการ, สาขาวิชาการบัญชี, สาขาวิชาการขาย,
สาขาวิชาการเลขานุการ, สาขาวิชาการตลาด, สาขาวิชาการจัดการธุรกิจ
ค้าปลีก, สาขาวิชาการเงินการธนาคาร, สาขาวิชาคอมพิวเตอร์,
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ, สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

3. ปัจจุบันท่านกำลังศึกษาระดับชั้น

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

4. ความรู้ของท่านด้านอินเทอร์เน็ตก่อนเข้าศึกษาในสถานศึกษา

- ไม่มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตมาก่อน
- มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตเล็กน้อย
- มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตปานกลาง
- มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตมาก

5. ความรู้ของท่านด้านอินเทอร์เน็ตหลังเข้าศึกษาในสถานศึกษา

- มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตเท่าเดิม
- มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นเล็กน้อย
- มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นปานกลาง
- มีความรู้ด้านอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นมาก

6. ท่านจะใช้อินเทอร์เน็ตในสถานศึกษาเมื่อใด

- เมื่อเรียนรายวิชา
- เมื่อมีเวลาว่าง
- เมื่อห้องใช้อินเทอร์เน็ตเปิดให้บริการ
- อื่นๆ (ระบุได้มากกว่า 1 ข้อ)

7. ท่านมีประสบการณ์ใช้งานอินเทอร์เน็ตมาแล้วเป็นเวลา

- น้อยกว่า 1 ปี
- 1-2 ปี
- 3-4 ปี
- 5-6 ปี
- 6 ปีขึ้นไป

8. ท่านใช้บริการอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษาบ่อยครั้งเพียงใด

- น้อยกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์
- 1 ครั้งต่อสัปดาห์
- 2-4 ครั้งต่อสัปดาห์
- 6-8 ครั้งต่อสัปดาห์
- 8 ครั้งขึ้นไป

9. ท่านใช้งานอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษาแต่ละครั้งใช้เวลานานเพียงใด

- ต่ำกว่า 1 ชั่วโมง
- 1 ชั่วโมง
- 2 ชั่วโมง
- 3 ชั่วโมง
- มากกว่า 3 ชั่วโมง

10. ท่านมักใช้งานอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษาช่วงเวลา

- ช่วงเวลา 07.01-09.00 น.
- ช่วงเวลา 09.01-10.00 น.
- ช่วงเวลา 10.01-11.00 น.
- ช่วงเวลา 11.01-13.00 น.
- ช่วงเวลา 13.01-15.00 น.
- ช่วงเวลา 15.01-17.00 น.

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความอย่างละเอียดและพิจารณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับคำตอบของท่านมากที่สุด โดยพิจารณาเกณฑ์ของแต่ละระดับดังนี้

5 หมายถึง ระดับสภาพการใช้งาน มากที่สุด

4 หมายถึง ระดับสภาพการใช้งาน มาก

3 หมายถึง ระดับสภาพการใช้งาน ปานกลาง

2 หมายถึง ระดับสภาพการใช้งาน น้อย

1 หมายถึง ระดับสภาพการใช้งาน น้อยที่สุด

ลำดับที่	ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ต	ระดับสภาพการใช้งาน				
		5	4	3	2	1
1. วัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต	1.1 เพื่อศึกษา					
	1.2 เพื่อค้นหาข้อมูล					
	1.3 เพื่อเพิ่มความรู้					
	1.4 เพื่อติดต่อสื่อสาร					
	1.5 เพื่อความบันเทิง					
2. ปัจจัยสนับสนุนให้ใช้งานอินเทอร์เน็ต	2.1 ช่วยในการศึกษา					
	2.2 ให้ความรู้					
	2.3 รับข่าวสารทันเหตุการณ์					
	2.4 ความรวดเร็วของอินเทอร์เน็ต					
	2.5 ค้นหาข้อมูลได้					
	2.6 สถานศึกษาฝึกอบรมการใช้ให้					
	2.7 สนทนากับผู้อื่นได้					
	2.8 แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารได้					
3. บริการอินเทอร์เน็ตที่ใช้เป็นประจำ	3.1 บริการรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail)					
	3.2 ค้นหาข้อมูลในเว็ลด์ ไซด์ เว็บ (WWW)					
	3.3 บริการเทลเน็ต (Telnet)					
	3.4 บริการโอนย้ายข้อมูล (FTP)					
	3.5 สนทนาผ่านหน้าจอ (ICQ, IRC, Chat, Pirch)					
	3.6 เว็บบอร์ด (Web Board)					
	3.7 ฝากข้อความทางโทรศัพท์มือถือ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความอย่างละเอียดและพิจารณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับคำตอบของท่านมากที่สุด โดยพิจารณาเกณฑ์ของแต่ละระดับดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับปัญหาการใช้งาน มากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับปัญหาการใช้งาน มาก
- 3 หมายถึง ระดับปัญหาการใช้งาน ปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับปัญหาการใช้งาน น้อย
- 1 หมายถึง ระดับปัญหาการใช้งาน น้อยที่สุด

ลำดับที่	ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
1. นโยบายในการส่งเสริมและให้บริการอินเทอร์เน็ต	1.1 สถานศึกษาขาดนโยบายในการสนับสนุนด้านอินเทอร์เน็ต					
	1.2 การส่งเสริมการใช้งานอินเทอร์เน็ตภายในสถานศึกษามีน้อย					
	1.3 การให้บริการอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึงต่อความต้องการการใช้งาน					
2. สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต	2.1 จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้งานอินเทอร์เน็ตมีไม่เพียงพอ					
	2.2 สถานที่ใช้งานอินเทอร์เน็ตไม่เอื้ออำนวย					
	2.3 เวลาที่เปิดให้บริการอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษาไม่เพียงพอ					
	2.4 อุปกรณ์ต่อร่วมกับอินเทอร์เน็ตไม่ทันสมัย					
	2.5 โปรแกรมที่ใช้ร่วมกับอินเทอร์เน็ตไม่ทันสมัย					
3. การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต	3.1 การต่อเข้าอินเทอร์เน็ตล้มเหลว					
	3.2 ความเร็วในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตช้า					
	3.3 เวลาในการค้นข้อมูลนาน					
	3.4 สัญญาณถูกขัดจังหวะในขณะที่ค้นหาข้อมูล					

ลำดับที่	ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
4. ทักษะความรู้ ด้านต่างๆ เกี่ยว กับการใช้งาน อินเทอร์เน็ต	4.1 มีข้อจำกัดในการใช้ภาษาสำหรับสื่อ เข้าถึงข้อมูลและติดต่อสื่อสาร					
	4.2 ขาดผู้สอนและแนะนำในการใช้งาน อินเทอร์เน็ต					
	4.3 ทักษะในการใช้งานด้านอินเทอร์เน็ต ไม่เพียงพอ					
5. ช่วงเวลา ในการใช้งาน อินเทอร์เน็ต	5.1 ช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตมีน้อย					
	5.2 ช่วงเวลาในการเปิดให้บริการอินเทอร์เน็ต กับเวลาที่ใช้งานอินเทอร์เน็ตไม่ตรงกัน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ว่าที่ร้อยตรีโสภณ ทองคำ
วัน เดือน ปี เกิด	10 ธันวาคม 2522
ที่อยู่	บ้านเลขที่ 46 หมู่ที่ 9 บ้านวังเพชร ตำบลเพชรชมพู กิ่งอำเภอโกสุมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2545 สำเร็จการศึกษา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 สำเร็จการศึกษา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
สถานที่ทำงาน	1 กันยายน พ.ศ.2547 - ปัจจุบัน สาขาวิชาเทคโนโลยีโทรคมนาคม วิทยาลัยการอาชีพนวมินทรราชูทิศ เลขที่ 11/11 หมู่ที่ 11 ซอยนวลจันทร์ 56 ถนนรามอินทรา 40 แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม จังหวัดกรุงเทพมหานคร ตำแหน่ง อาจารย์พิเศษ หัวหน้างานสื่อการเรียนการสอน ผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหาร 28 พฤษภาคม พ.ศ.2546 - 30 สิงหาคม พ.ศ.2547 สาขาวิชาเทคโนโลยีโทรคมนาคม วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์ ถนนอรรถเปศล ตำบลกาฬสินธุ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ตำแหน่ง อาจารย์พิเศษ อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมวิชาชีพเทคโนโลยีโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ฮาร์ดแวร์
ความชำนาญเฉพาะด้าน	